

JUNIORII

studii biblice pentru copii

Legea cea minunată a lui Dumnezeu

IULIE
AUGUST
SEPTEMBRIE

A3

Despre autor:

Încă o dată, Roxi Hoehn a acceptat să scrie pentru prietenii ei, aflați la vârsta adolescenței. Pentru ea este o plăcere să lucreze cu copii de clasa a șaptea și a opta, pe care îi găsește simpatici și împreună cu care a petrecut multe dimineți plăcute de Sabat, în secțiunea pentru JUNIORI.

Sora Hoehn are trei copii, al căror elan o inspiră și îi furnizează o mulțime de întâmplări pe care le folosește ca ilustrații. Și, dacă acestea nu i-ar fi cumva de ajuns, elevii din grupa Școlii de Sabat sunt plini de idei, pe care sunt gata să i le împărtășească.

Sorei Hoehn îi place să călătorească, să scrie și să fie mereu printre adolescenți.

Aceste studii sunt realizate de Departamentul Școala de Sabat al Conferinței Generale, după un curriculum alcătuit de un comitet format din conducători de tineret și de Școala de Sabat din întreaga lume.

Studiile sunt însoțite de un ghid pentru instructori.

Pentru limba română:

>> Traducere:

Alina Badea

>> Redactare:

Adela Băncău-Burcea

>> Corectură:

Livia Ciobanu-Mihai

>> Tehnoredactare:

Irina Toncu

Citatele biblice sunt din versiunea Dumitru Cornilescu.

INTRODUCERE

Există unele „reguli ale casei” (cum ar fi, de exemplu, ora de culcare) care pot fi negociate. Dar există altele care nu admit nicio târguială. Dumnezeu, Creatorul nostru, a dat zece articole de lege, prin care să ne fie asigurate protecția și fericirea. Nu avem dreptul și nici autoritatea de a le „negocia” sau de a le schimba.

Gândește-te puțin. Să zicem că te afli într-un sat primitiv din Africa și, toată după-amiaza, niște lei au dat târcoale satului. Ți-ai lua sacul de dormit și te-ai duce să te culci afară din sat, sub un pom? Nu prea cred. Parcă nicio colibă nu ar fi destul de sigură. Te-ai simți mai sigur într-o casă solidă sau și mai sigur dacă satul ar fi înconjurat de un zid gros, protector.

Ei bine, Dumnezeu ne-a dat cele Zece Porunci, ca să fim protejați și apărați „pentru că potrivnicul vostru, Diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită” (1 Petru 5:8).

În timp ce vei studia cele Zece Porunci, încearcă să le înțelegi ca pe ceva menit să te protejeze, să te facă să te simți în siguranță, și nu ca pe o amenințare cu pedeapsa sau ca pe o restricție. Intenția lui Dumnezeu este ca Legea aceasta să te facă liber. Bucură-te de această libertate!

CUM SE FOLOSEȘTE ACEST GHID DE STUDII BIBLICE

>> **PASUL 1:** Folosește fiecare lecție așa cum este mai eficient pentru tine. Fiecare secțiune are notată alături o zi a săptămânii, dar, în timp ce studiezi, poți amesteca și asocia secțiunile. Poate preferi să alegi secțiunea „Cum se întâmplă?” în Sabat sau duminică. Foarte bine. Poate vei dori să studiezi câte un text biblic în fiecare zi. La fel de bine. Secțiunile sunt recomandate în orice ordine.

>> **PASUL 2:** Mai întâi de toate, alege-ți propriul text de memorat. Vei observa că trebuie să alegi din secțiunea pentru miercuri textul pe care îl preferi pentru săptămâna respectivă. Aceasta te va ajuta să îți personalizezi lecția. Notează-l în locul rezervat și recapitulează-l în fiecare zi.

>> **PASUL 3:** Nu uita să notezi propriul mesaj prin care să te citezi singur Sabatul următor. Secțiunea pentru luni cuprinde citate ale altor persoane. Uneori, există câte unul sau două care nu reflectă atitudinii creștine, precum lucruri pe care le citești, le auzi sau le vezi în jurul tău în fiecare zi. O idee pentru citatul tău ar fi să corectezi un asemenea mesaj, dacă există unul pentru săptămâna respectivă.

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

▶ _____
 _____
 _____
 _____

START

Când respecti legile

Planoarele mă fascinează. Mai ales tipul acela subțire și cu aripi lungi, care seamănă cu un aeroplan. Nu are motor, nici sistem de autopropulsare. Se ridică purtat de curenții de aer, care îl fac să plutească ușor, alunecând parcă pe deasupra pământului. Aș zbură și eu cu un planor. Dar cum? Aș putea să mă înscriu la un curs de planorism. Să presupunem că aș face și acest lucru.

Instructorul de zbor insistă să pierd nu știu câte ore studiind tipurile de vreme și o mulțime de lucruri despre curenții de aer. Dar eu mă plictisesc să stau la sol și să citesc atât, să studiez hărți complicate, în loc să zbor, să plutesc la mari înălțimi. Bineînțeles că îmi pierd răbdarea. De-abia aștept clipa când să mă instalez în planor pentru prima dată. Este formidabil! Abia aștept să fiu remorcat până la punctul de lansare și... lăsat să zbor!

Instructorul insistă să învăț tot ce trebuie să știu despre planor și să știu foarte bine regulile de zbor. Îmi spune că toate acestea sunt pentru siguranța și fericirea mea, și nu ca să mă pedepsească sau ca să mă împiedice să mă distrez. În cele din urmă, înțeleg că, dacă ascult de el și învăț regulile de zbor, mă voi putea bucura în curând, cu adevărat, de minunata senzație pe care ți-o dă zborul, aceea de a „trăi la înălțime”. Dar doar dacă voi respecta instrucțiunile și regulile de zbor mă voi putea bucura de libertatea de a zbură singur, „cu propriile aripi”. Dacă nu țin seama de ele, am toate șansele să mă prăbușesc, planorul să se facă praf, iar eu să mor și să termin cu tot. Așa ceva numai libertate nu se poate numi!

Legile lui Dumnezeu acționează la fel. Dacă le respect, mă bucur de libertate. Dar pot alege să nu le respect, și atunci voi pierde această libertate. Și încă un gând. Practicarea planorismului presupune cunoașterea câtorva re-

guli de bază. Dacă eu nu vreau să le învăț, înseamnă cumva că aceste reguli nu există?

Tot astfel, dacă eu nu vreau să țin seama de Legea lui Dumnezeu, înseamnă că ea nu există?

***

Uraniul obișnuit nu este vătămător în niciun fel. Dar, trecut prin anumite procese chimice, devine ceea ce este cunoscut sub numele de „uraniu îmbogățit”. O cantitate destul de mică din acest uraniu este suficientă pentru a produce o reacție în lanț, care va da naștere la o explozie uriașă.

Cu patruzeci de ani în urmă, nu se știa prea mult despre aceste proprietăți ale uraniului, astfel că era necesar să se facă diferite experiențe. Cel însărcinat cu aceste cercetări a fost Louis Slotin. El a pus față în față două jumătăți de sfere de uraniu. Niciuna dintre ele nu avea suficientă substanță pentru a da naștere la o reacție în lanț. Folosind un fel de șurubelniță, el trebuia să împingă foarte încet cele două sfere una către alta și să observe reacția. Însă trebuia să aibă grijă să despartă cele două bucăți de uraniu înainte de a se produce explozia. Louis era sigur că va putea stăpâni acest experiment, pe care îl mai făcuse de vreo cincizeci de ori până atunci, fără niciun incident.

Însă, în după-amiaza zilei de 21 mai 1945, ceva n-a fost în regulă. I-a alunecat puțin mâna și cele două bucăți de uraniu s-au apropiat periculos de mult una de cealaltă. Louis s-a repezit cu mâinile goale și le-a despărțit înainte de a se produce explozia. Apoi, a fost dus imediat la spital, unde a murit după numai nouă zile, din cauza iradierii.

– continuare în pag. 4 –

Iată părerea mea

- ▶ Crezi cumva că, după ce i-a așezat pe Adam și Eva în grădina Eden, Dumnezeu i-a chemat mai spre seară, undeva sub un pom, și le-a spus: „Să nu ai alți dumnezei, în afară de Mine; cinstește pe tatăl tău și pe mama ta; să nu furi...”? Recunoști aceste cuvinte? De unde sunt?
- ▶ Ce crezi, înțelegeau Adam și Eva că Dumnezeu aștepta ceva de la ei, chiar dacă nu le fusese dată o listă cu aceste așteptări, sub forma celor Zece Porunci?
- ▶ Nu știm cât a trecut de la săptămâna creației până la momentul în care Satana a venit cu ispita, dar răspunsul Evei ne arată foarte clar că ea știa ce aștepta Dumnezeu. Trece pe spațiile libere cuvintele care lipsesc – sunt textele din **Geneza 3:2,3**.
- ▶ Femeia a răspuns _____: „Putem să _____ din _____ tuturor pomilor din _____. Dar, despre _____ pomului din _____ grădinii, Dumnezeu a zis: «Să nu _____ din el și nici să nu _____ de el, ca să nu _____».”

– continuare din pag. 3 –

Păcatul este ca uraniul. Adesea, ni se pare cu totul nevătmător și mulți tineri nu bănuiesc nimic și nu-și dau seama de uriașa putere de a aduce moartea pe care o conține păcatul. Oarecum, asemenea savanților din laborator, ei „fac experiențe”, ca să nu zicem că se joacă într-un fel cu păcatul.

Poate că un tânăr obișnuiește să spună: „Eu mă uit la filme, dar numai la filme bune. Mai beau, dar numai câte puțin, cu prietenii. Pot să iau și puțină cocaină, doar din când în când, ca să mă distrez. Eu pot să mă înfrânez. Sunt perfect stăpân pe mine.”

Apoi, ajunge să înțeleagă că a pierdut controlul. A înțeles prea târziu că s-a declanșat o reacție în lanț, care se va sfârși cu moartea veșnică. (D. Watts, *Aceasta este ziua*, p. 145)

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- ▶ „Păcatul e o nebunie, o îmbolnăvire a minții, cancerul sufletului.” – Richard Wurmbbrand, predicator
- ▶ „Păcatul este o rană care, ascunsă de ochiul medicului, devine incurabilă.” – Vasile cel Mare
- ▶ „Contrariul păcatului nu e virtutea, contrariul păcatului e libertatea.” – Søren Kierkegaard, filosof și teolog
- ▶ „Păcatul este călcarea cu deplină știință și cu voie liberă, prin gând, cuvânt sau faptă, a voii lui Dumnezeu. Iar pentru că voia lui Dumnezeu se arată în legile Sale, de aceea păcatul se mai numește și fărădelege.” – B. White, predicator
- ▶ „Legea lui Dumnezeu ne oferă direcție, nu îndreptățire. Prin Isus este clarificată relația noastră cu Legea lui Dumnezeu.” – J. MacDonald, autor creștin
- ▶ „Legea lui Dumnezeu este fundamentul guvernării Sale. Legea a fost dată pentru a asigura pacea, ordinea, armonia și unitatea în univers. Nerespectarea legii aduce suferință, durere, chin și moarte.” – M. Erickson, teolog
- ▶ „Legea lui Dumnezeu, legea iubirii, are un caracter neschimbător și, prin urmare, Hristos S-a dăruit pe Sine ca jertfă în locul omului decăzut, iar lui Adam și urmașilor lui li s-a dat o ocazie de mântuire.” – Ellen White, scriitoare inspirată

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Cât au fost robi în Egipt, israeliții au pierdut din vedere cerințele pe care le avea Dumnezeu de la ei. Așa că, la scurt timp după ieșirea din Egipt, Dumnezeu le-a dat cele Zece Porunci, pe care le-a rostit cu voce tare, dar le-a și scris pe table de piatră. Oricum, nu avea fiecare om câte un exemplar, de aceea Dumnezeu le-a mai dat niște instrucțiuni speciale. Citește **Deuteronomul 6:1-9** și scrie A sau F în fața afirmațiilor de mai jos – adevărat sau fals.

___ Dumnezeu dorea ca poporul Său să deosebească binele de rău.

___ El le-a promis viață lungă celor ce vor păzi poruncile.

___ Dacă nu ascultau de porunci, avea să-i ducă înapoi, în Egipt.

___ Li se cerea să-L iubească pe Dumnezeu din toată inima, din tot sufletul și cu toată puterea.

___ Li se cerea să sublinieze în Biblie cele Zece Porunci.

___ Li se spusese să-i învețe și pe copiii lor să păzească aceste porunci.

___ „Să le legi ca un semn de aducere aminte la mâini” – însemna că aveau obligația să țină seama de aceste porunci în toate activitățile lor.

___ „Să le scrii pe ușorii casei” – însemna că și vecinii aveau să-i considere păzitori ai acestor porunci.

▶ 1 Ioan 3:4

„Oricine face păcat face și fărădelege; și păcatul este fărădelege.”

▶ 1 Ioan 3:22

„Și orice vom cere, vom căpăta de la El, fiindcă păzim poruncile Lui și facem ce este plăcut înaintea Lui.”

Dumnezeu spune...

▶ Proverbele 5:22

„Cel rău este prins în înșeși nelegiuirile lui și este apucat de legăturile păcatului lui.”

▶ Psalmii 1:1,2

„Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși și nu se așază pe scaunul celor batjocoritori! Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului și zi și noapte cugetă la Legea Lui!”

▶ Psalmii 37:31

„Legea Dumnezeului său este în inima lui și nu i se clatină pașii.”

▶ Psalmii 106:3

„Ferice de cei ce păzesc Legea, de cei ce înfăptuiesc dreptatea în orice vreme!”

▶ Matei 5:17

„Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Prorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc. Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu vor trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile.”

▶ Luca 11:28

„Ferice... de cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc.”

▶ Romani 6:16,23

„Nu știți că, dacă vă dați robi cuiva, ca să-l ascultați, sunteți robii aceluia de care ascultați, fie că este vorba de păcat, care duce la moarte, fie că este vorba de ascultare, care duce la neprihănire? (...) Fiindcă plata păcatului este moartea: dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.”

▶ Iacov 1:13,15

„Nimeni să nu zică atunci când este ispitit: «De la Dumnezeu sunt ispitit» (...) Ci fiecare este ispitit când este tras și amăgit de însăși pofta sa. Apoi pofta, zămislind, naște păcat, iar păcatul, odată săvârșit, aduce moarte.”

Ce legătură are cu mine?

► Scriitorii Bibliei, care au trăit după Moise, cunoșteau cu siguranță cele Zece Porunci. Ei nu au făcut o listă, așa ca Moise, dar, referindu-se la diferite fapte, le-au considerat bune sau rele, ghidându-se după limitele stabilite de Dumnezeu.

Citește următoarele texte din Biblie și trece în dreptul lor litera cu care e notată afirmația care se face în textul respectiv.

___ **Psalzii 15:1-3**   ___ **Amos 5:4**

___ **Isaia 33:15**   ___ **Mica 6:8**

___ **Isaia 56:1,2**

A. Cine păzește Sabatul este binecuvântat.

B. Să faci dreptate, să iubești binele și să umbli smerit cu Dumnezeul tău.

C. Cel ce umblă în neprihănire și spune adevărul din inimă va locui cu Dumnezeu.

D. Cel ce Îl caută pe Dumnezeu va trăi.

E. Cel ce umblă în neprihănire... își trage mâinile înapoi, ca să nu primească mită... și își leagă ochii, ca să nu vadă răul.

Dumnezeu a dorit să le împărtășească oamenilor sistemul Său de legi, prin care se menține ordinea în univers și, stabilind anumite limite, El a avut în vedere fericirea omului. Dar cele Zece Porunci au slujit ca temelie și pentru legile societății timp de peste trei milenii. Guvernele din Occident și-au conceput constituțiile și și-au definit legile pe baza codului moral dat pe muntele Sinai.

Psalmistul David ne reamintește de caracterul veșnic al Legii lui Dumnezeu: „Lucrările mâinilor Lui sunt credincioșie și dreptate; toate poruncile Lui sunt adevărate, întărite pentru veșnicie, făcute cu credincioșie și neprihănire.” (Psalzii 111:7,8) și adaugă: „Dar Tu ești aproape, Doamne, și toate poruncile Tale sunt adevărate.” (Psalzii 119:151).

Orice societate care întoarce spatelul principiilor morale ale Legii lui Dumnezeu se îndreaptă spre haos. Și totuși noi trăim într-un timp când, în societatea americană, este în vogă conceptul „fă ceea ce crezi tu de cuviință”, într-un timp în care, dacă ai convingeri morale bine definite, ești considerat un om cu vederi înguste.

Cum se întâmplă?

► Ți-e greu să crezi că Dumnezeu există? Dacă da, probabil că se întâmplă astfel pentru că nu L-ai văzut niciodată. Probabil că nu i-ai văzut niciodată nici pe președintele SUA sau pe regina Angliei, și totuși crezi că sunt persoane reale.

Într-o seară, un om s-a dus în pivniță să ia ceva de acolo. Întorcându-se, când a ajuns la piciorul scării, a stins lumina. În acel moment, a văzut-o sus, în capul scării, pe fetița lui, care avea numai trei anișori. Tatăl, care era jos, în întuneric, putea să o vadă, pentru că ea stătea în dreptul ușii, pe unde venea lumină din cameră, dar ea, oricât s-a străduit, nu a putut pătrunde cu privirea prin întuneric.

– Tati, ești acolo? a întrebat ea.

– Sunt aici, lângă scară, scumpa mea, i-a răspuns tatăl. Sari, că te prind.

– Dar nu te văd deloc! Nu știu unde ești.

– Nu-i nimic, eu te văd. Sari, te voi prinde în brațe. Și fetița a sărit drept în brațele iubitoare ale tatălui.

► Cum a putut fetița să aibă încredere că tatăl o va prinde? Era obișnuită să asculte de el și îl iubea.

► „Fericirea noastră, pacea, bucuria și succesul din această viață depind de o încredere copilărească și totală în Dumnezeu. Această credință ne va face să ascultăm fără nicio ezitare de poruncile lui Dumnezeu. Cunoașterea de Dumnezeu și credința în El sunt cea mai puternică opreliște pentru orice fel de obicei rău și cea mai bună motivare pentru orice faptă bună”. (Solii pentru tineret, p. 410 în orig.)

La ce a condus, în societatea noastră, o astfel de atitudine față de Legea lui Dumnezeu? „Au semănat vânt, vor secera furtună” (Osea 8:7). „Fiecare își vedea de drumul lui...” (Isaia 53:6), iar acum suportăm consecințele tragice. Departamentul de Justiție al Statelor Unite raportează că 1,6 milioane de crime cu violență au fost comise în anul 2004. Într-un studiu recent, 83% dintre tinerii intervievați au declarat că, pentru ei, adevărul moral depinde de circumstanțe. Numai 6% au declarat că adevărul moral este absolut.

Acum, când în jurul nostru valorile morale se prăbușesc, poate că este timpul să ne îndreptăm din nou privirea către Legea lui Dumnezeu. Poate că este timpul pentru mai puține controverse cu privire la Lege și pentru mai multă păzire a Legii.

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

_____

_____

_____

_____

START

Jertfele și sărbătorile

Israelii cărora le-a fost dată legea în pustie crescuseră ca sclavi. Ei uitaseră de Dumnezeu și nu mai știau cum să-I slujească. La scurt timp după ieșirea din Egipt, când și-au așezat tabăra la Sinai, Dumnezeu a coborât pe munte și, din mijlocul tunetelor și fulgerelor, a rostit în auzul întregului popor cele Zece Porunci. Moise a rămas patruzeci de zile pe munte cu Dumnezeu și i-au fost date și alte instrucțiuni. Multe dintre ele sunt potrivite și pentru noi.

Încă înainte de intrarea păcatului în lume, Dumnezeu făcuse un plan de răscumpărare. Prețul răscumpărării nu avea să fie plătit în aur sau argint, ci într-un fel cu totul deosebit – prin sângele Domnului Isus (1 Petru 1:18,19).

Moise a trăit cu 1 500 de ani înainte ca Isus să moară pentru păcatele oamenilor. Deși se aduseseră și înainte jertfe, totuși abia prin Moise au fost date instrucțiuni speciale. Sistemul jertfelor trebuia să îndrepte atenția către Isus, Fiul lui Dumnezeu, care avea să moară pentru păcatele tuturor oamenilor. Pentru că Isus a împlinit deja această lucrare, noi nu mai trebuie să aducem jertfe. Noi privim înainte către a doua Sa venire; sistemul jertfelor, care arăta către prima Sa venire, a încetat odată cu moartea Lui pe cruce. Acum, noi avem Sfânta Cină, ca sărbătoare care ne amintește că Isus a murit pentru noi și arată către a doua Sa venire.

Iată câteva tipuri de jertfe de pe vremuri. Trece în dreptul fiecărui tip de jertfă numărul cu care este notat textul biblic în care este amintit.

☐ Jertfa pentru păcat	1. Lev. 2:1-16
☐ Jertfa de mâncare	2. Lev. 4:3-12
☐ Arderea-de-tot	3. Lev. 3:1-11
☐ Jertfa de mulțumire	6. Lev. 1:1-5

***

Dumnezeu i-a dat lui Moise instrucțiuni cu privire la anumite ocazii speciale de întâlnire cu poporul Său. Erau șase zile de sărbătoare pe an.

Paștele. Se ținea în amintirea eliberării din robia egipteană. În ultima noapte a șederii în Egipt, fiecare familie trebuia să jertfească un miel și să pună din sângele lui pe ușorii casei, la intrare, pentru ca îngerul nimicitor, care avea să-i omoare pe toți întâii născuți ai egiptenilor, să „treacă peste” (aceasta înseamnă „Paște”) casele acestea fără să le facă vreun rău celor dinăuntru. Lucrul acesta s-a întâmplat în a paisprezecea zi a lunii întâi; crucificarea lui Isus a avut loc exact în timpul când se serba Paștele.

Sărbătoarea Azimilor. Se ținea din a cincisprezecea până în a douăzeci și una zi a lunii întâi și trebuia să le amintească israeliților graba cu care plecaseră din Egipt. În Biblie, aluatul reprezintă păcatul. În timpul Sărbătorii Azimilor, israeliții nu mâncau decât pâine nedospită, ca aceea pe care o folosim la Sfânta Cină. Citește Exodul 12:14, să vezi cât de importantă era această sărbătoare și până când trebuia să fie ținută.

Ziua Cincizecimii. Era în a șasea zi a lunii a treia. După calendarul nostru, ar însemna sfârșitul lui mai sau începutul lui iunie. Se mai numea și Sărbătoarea celor dintâi roade. Ea marca încheierea secerișului. Era a cincizecea zi de la începutul secerișului, când se aducea înaintea Domnului „snopul de legănat” – primele spice din recolta anului.

– continuare în pag. 8 –

Iată părerea mea

- Care erau regulile care le-au fost date cu privire la alimentație?

Leviticul 7:23 – Să nu mâncați _____

Leviticul 7:26 – Să nu mâncați _____

Leviticul 11:3 – Să mâncați orice dobitoc care are _____

Leviticul 11:4-7 – Să nu mâncați _____

Leviticul 11:9 – ... să mâncați dintre toate cele care sunt în ape... (pe) cele ce au _____ (_____) și _____.

Leviticul 11:13-19 – ... dintre păsări... să nu mâncați:

_____, _____, _____,
_____, _____, _____,

– continuare din pag. 7 –

Sărbătoarea Trămbițelor. În prima zi a lunii a șaptea, o convocare sfântă, făcută cu sunet de trămbițe, trebuia să-i amintească poporului să se pregătească pentru Ziua Ispășirii. Era și prima zi a noului an al calendarului religios.

Ziua Ispășirii. Trebuia ca toate păcatele să fi fost mărturisite și iertate, pentru că în această zi se aducea o jertfă prin care, în mod simbolic, toate păcatele erau îndepărtate de la sanctuar. Aceasta avea loc în fiecare an, în a zecea zi a lunii a șaptea. Ziua Ispășirii era singura, în afară de Sabat – ziua a șaptea a săptămânii –, în care munca era interzisă. De altfel, era o zi de post, în care nimeni nu mânca, ci toți își petreceau timpul în rugăciune, cercetarea inimii și comuniune cu Dumnezeu.

Sărbătoarea Corturilor. Această sărbătoare ținea o săptămână – din ziua a cincisprezecea până în a douăzeci și una zi a lunii a șaptea. Începea doar la câteva zile după Ziua Ispășirii. După ce păcatele fuseseră mărturisite și sanctuarul, curățit, Sărbătoarea Corturilor era un timp de bucurie și veselie. Era o ocazie pentru prieteni de a fi împreună, bucurându-se de iubire și armonie. Citește Leviticul 23:40, să afli ceva interesant despre această sărbătoare.

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- *„Este în aceeași măsură un păcat să violăm legile ființei noastre pe cât este să încalcăm cele Zece Porunci. Înfăptuirea oricăreia dintre acestea înseamnă călcarea Legii lui Dumnezeu. Cei care încalcă legea lui Dumnezeu din organismul lor vor fi înclinați să violeze Legea lui Dumnezeu rostită pe Sinai.”* – Ellen White, scriitoare inspirată
- *„Sănătatea este bunul cel mai de preț de care toți am vrea să ne bucurăm până în ultima clipă a vieții. Faptul că sănătatea depinde în cea mai mare măsură de alegerea noastră presupune o responsabilitate pe care, paradoxal, chiar dacă noi înșine suntem primii beneficiari ai urmărilor pozitive, nu întotdeauna suntem dispuși să ne-o asumăm. Cea mai mare provocare pentru medicina modernă este să educe și să motiveze pacienții ca să adopte un stil de viață sănătos.”* – Dr. William Castelli, director „Framingham Heart Study”
- *„Cu mult înainte ca medicii și fiziologii să fie preocupați de existența unei relații între alimentație și sănătate, Ellen White a indicat clar legătura dintre alimentele pe care le ingerează o persoană și bunăstarea fizică și spirituală a acesteia.”* – editorii cărții *Dietă și hrană*
- *„Ascultarea de Legea lui Dumnezeu este marele stimulente la hărnicie, economie, sinceritate și relații corecte între oameni.”* – Ellen White, scriitoare inspirată

De asemenea, Dumnezeu era interesat și de sănătatea israeliților. De aceea le-a dat reguli în ce privește alimentația sau dieta. Atunci se hrăneau cu mană, dar curând aveau să fie puși în situația de a alege ce să mănânce. Le-a dat și anumite legi pentru a-i proteja de boli.

Ce importanță are pentru mine?

- Dumnezeu i-a dat lui Moise multe instrucțiuni pentru sănătatea israeliților, dar nouă ne-a mai dat o mulțime de alte amănunte, prin viziunile lui Ellen White.

„Într-o ocazie, când zece oameni erau adunați pentru serviciul divin în casa lui A. Hilliard, din Otsego, Michigan, Ellen White s-a rugat pentru sănătatea șubredă a soțului ei. S-a apropiat de el și și-a pus mâinile pe umerii lui. Atunci a fost luată în viziune. Lui Ellen i s-a arătat un plan pentru o sănătate mai bună. Totul era atât de diferit de felul în care își trăiesc oamenii viața, încât ea nu a vrut să spună nimic atunci. Însă, încetul cu încetul, a scris solia.

Viziunea începuse cu o scenă din grădina Eden, unde Ellen i-a văzut pe Adam și pe Eva în starea lor de desăvârșire. Apoi, a văzut declinul neamului omenesc până la punctul în care fiecare părea a fi bolnav și mulți oameni nu se mai așteptau să trăiască mai mult de patruzeci de ani. I s-a descoperit că aceasta se datora, în parte, adăugării cărnii la dieta omului.

Ellen a vorbit despre efectele dăunătoare ale folosirii alcoolului, tutunului, ceaiului negru, cafelei, condimentelor, deserturilor bogate și drogurilor; a vorbit împotriva îmbuibării și a excesului de muncă; a spus că este neînțelept să mâncăm între mese și înainte de a merge la culcare; i-a încurajat pe oameni să-și biruie obiceiurile rele și a vorbit despre formarea unor obiceiuri bune, cum ar fi acela de a bea apă multă și de a face zilnic baie.

Astăzi avem nenumărate dovezi științifice că ceea ce i-a arătat Dumnezeu lui Ellen White este adevărat, dar, acum o sută de ani, adventiștii le-au primit pur și simplu prin credință și au început să pună în practică aceste principii.” (Watts, *Aceasta este ziua*, p.160)

- Gândește-te la obiceiurile tale alimentare! Câte dintre produsele pe care obișnuiești să le consumi fac parte din lista alimentelor care dăunează sănătății?

Dumnezeu spune...

- **Leviticul 13:1-8**
„Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron și a zis: «Când un om va avea pe pielea trupului o umflătură, o pecingine sau o pată albă, care va semăna cu o rană de lepră pe pielea trupului lui, trebuie adus la preotul Aaron sau la unul din fiii lui, care sunt preoți. Preotul să cerceteze rana de pe pielea trupului...”
- **Leviticul 3:17**
„Aceasta este o lege veșnică pentru urmașii voștri, în toate locurile unde veți locui: cu niciun chip să nu mâncați nici grăsime, nici sânge.”
- **Leviticul 20:7,8**
„Voi să vă sfințiți și să fiți sfinți, căci Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru. Să păziți legile Mele și să le împliniți. Eu sunt Domnul, care vă sfințesc.”
- **Leviticul 20:23**
„Să nu trăiți după obiceiurile neamurilor, pe care le voi izgoni dinaintea voastră, căci ele au făcut toate aceste lucruri și Mi-este scârbă de ele.”
- **Proverbele 3:7,8**
„Nu te socoti singur înțelept; teme-te de Domnul și abate-te de la rău! Aceasta va aduce sănătate trupului tău și răcorire oaselor tale.”
- **Proverbele 20:1**
„Vinul este batjocoritor, băuturile tari sunt gălăgioase; oricine se îmbată cu ele nu este înțelept.”
- **Isaia 38:16**
„Doamne, prin îndurarea Ta se bucură omul de viață, prin ea mai am și eu suflare, căci Tu mă faci sănătos și îmi dai iarăși viața.”
- **1 Corinteni 10:31**
„Deci, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva: să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu.”

Ce legătură are cu mine?

- Citește **Leviticul 18:1-4**. Dumnezeu știa că, în Egipt, israeliții fuseseră înconjurați de obiceiuri rele; iar acum se îndreptau spre Canaan, unde obiceiurile oamenilor erau și mai rele. Prin Moise, Domnul le-a dat instrucțiuni speciale cu privire la căsătorie. În planul Său, căsătoria însemna unirea dintre un bărbat și o femeie, așa cum a fost la început, când au fost creați Adam și Eva, unul pentru celălalt.
- În legătura de căsătorie, între soț și soție nu trebuia să mai existe loc pentru ni-meni altcineva – frați, surori, tați, mame, fii, fiice sau alte persoane care nu le erau rude. Dumnezeu dorea ca israeliții să se bucure de iubirea și fericirea căminului, așa cum fusese planul Său de la început, și să nu aibă de suferit din cauza păcate-lor și a sentimentelor de vinovăție pe care le-ar fi avut cu siguranță, dacă s-ar fi luat după obiceiurile egiptenilor sau ale cana-aniților.
- Trece pe spațiile libere vocalele potrivite din ultimul verset în care Moise dă sfaturi cu privire la acest subiect.

„P_z_ț_ p_r_nc_l_ M_l_
 ș_ n_ f_c_ț_ n_c_n_l
 d_n _b_c__r_l_ _r_t_
 c_r_ s_ f_c___ _n__nt__
 v__str_, c_ s_ n_ v_
 sp_rc_ț_ c_ _l. __
 s_nt D_mn_l D_mn_z__l
 v_str_”. (**Leviticul 18:30**)

- Chiar dacă în viața unui tânăr există obi-ceiuri rele nu înseamnă că acestea nu pot fi înfrânte. Duhul Sfânt este gata să îți ofe-re ajutorul Său.

Cum se întâmplă?

- Domnul a vrut ca israeliții să aibă o viață cât mai fericită. De aceea El le-a dat și niște instrucțiuni precise, ca să fie buni și miloși cu alții. Trece în dreptul fiecărui text litera cu care este notat con-ținutul lui.

Leviticul 19:9	Leviticul 19:10
Leviticul 19:13	Leviticul 19:14
Numeri 35:15	Leviticul 25:36
- A. Să nu înșeli pe cel care muncește pentru tine.
- B. Hotărăște niște cetăți de scăpare pentru orice om care va ucide pe cineva fără de voie.
- C. Să lași neseccat un colț din câmpul tău.
- D. Să nu vorbești de rău pe un surd.
- E. Să nu culegi strugurii rămași după cules în via ta.
- F. Să nu iei nici dobândă, nici camătă.
- De multe ori, legile lui Dumnezeu sunt percepu-te doar ca niște restricții care ne limitează fericire-a. De fapt, multe dintre legile Sale ne învață să îi ajutăm pe cei din jurul nostru să fie mai fericiți. Fericirea noastră nu poate fi separată de fericirea celor din jurul nostru. Iar poruncile Tatălui din ce-ruri au tocmai rolul de a ne învăța cum să trăim în societate, cum să relaționăm cu membrii familiei, cu prietenii, cu vecinii, colegii de școală ș.a.m.d.
- „Când copiii lui Dumnezeu dau pe față îndurare, bunătate și iubire față de toți oamenii, ei dove-desc caracterul rânduielilor cerului. Ei dau mărturie că «Legea Domnului este desăvârșită și învio-rează sufletul» (**Psalmii 19:7**). Și oricine nu dă pe față această iubire calcă legea pe care pretinde că o onorează. Atitudinea față de frații noștri arată care este atitudinea noastră față de Dumnezeu. Iubirea de Dumnezeu în inimă este singurul iz-vor pentru iubirea față de aproapele. «Dacă zice cineva: 'Eu iubesc pe Dumnezeu,' și urăște pe fra-tele său este un mincinos, căci cine nu iubește pe fratele său, pe care-l vede, cum poate să iubească pe Dumnezeu, pe care nu-l vede?» Prea iubiților, «dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi, și dragostea Lui a ajuns desăvârșită în noi» (**1 Ioan 4:20,12**).” (*Viața lui Isus*, p. 481)

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

_____

_____

_____

_____

START

Influența zeilor păgâni

Totdeauna oamenii au simțit nevoia de a se închina unei puteri mai mari, de a-i aduce cinstire. Dumnezeu este Creatorul, iar Isus, Răscumpărătorul oamenilor, de aceea așteaptă ca oamenii să Le înțeleagă iubirea și purtarea de grijă, dar și faptul că, pentru acestea, Le datorează supunere și închinare. Cu mulți ani în urmă, Satana i-a îndreptat pe oameni pe o cale greșită și, de atunci, i-a făcut să se închine la orice altceva, numai lui Dumnezeu nu. „Părinții voștri... locuiau în vechime de cealaltă parte a Râului (Eufurat) și slujeau altor dumnezei” (Iosua 24:2). Iată de ce israeliții au fost influențați de sistemele păgâne de închinare și, de aceea, prima dintre poruncile lui Dumnezeu a fost cu privire la supunere. Pentru că El era Cel care îi proteja, era numai drept ca El, Creatorul, să primească toată cinstirea.

Baal era cel mai important dintre zeii canaanienilor și Dumnezeu știa că, intrând în Canaan, israeliții vor fi ispitiți să accepte cultul acesta păgân. „Canaanii credeau că Baal își are sălașul în copacii sfinți, în izvoare, pe vârfurile munților, în stânci etc., de aceea, aproape în fiecare loc exista câte un Baal, zeul aceluia loc... Acești Baali erau considerați zeități ale naturii, care ocroteau vegetația, turmele și cirezile”. (*SDA Bible Dictionary*, p.104)

Popoarele din vremea aceea aveau o mulțime de zeități. De multe ori, forțele naturii (vântul, tunetul etc.) erau considerate niște zeități capricioase, gata să-i pedepsească pe oameni. Din acest motiv, din frică, oamenii le construiau altare și temple și le aduceau ofrande.

Trece în dreptul fiecărei fraze litera cu care este notat textul biblic în care se face afirmația respectivă.

- Judecători 2:13
- 1 Împărați 16:32,33
- 1 Împărați 18:19
- 2 Împărați 21:1-3
- Ieremia 19:5

___ Manase a ridicat altare lui Baal.

___ Israeliții au părăsit pe Domnul și au slujit lui Baal.

___ Au ars copii, ca ardere-de-tot lui Baal.

___ Ilie i-a strâns pe toți prorocii lui Baal la Muntele Carmel.

___ Ahab a făcut un templu și un altar pentru Baal.

Iată părerea mea

► Israelii petrecuseră câteva sute de ani ca sclavi în Egipt și nu mai simțeau că ar fi un popor deosebit. Nici nu mai știau prea multe despre Dumnezeu și uitaseră cum ar trebui să-l slujească. Cei din jurul lor se închinau la idoli, aveau tot felul de obiceiuri păgânești, astfel încât israeliții pierduseră cu totul din vedere faptul că Dumnezeul lor era Creatorul.

► Scoțându-i din Egipt, Dumnezeu i-a condus spre Canaan, prin Peninsula Sinai, și le-a poruncit să-și așeze tabăra în jurul Muntelui Sinai. El plănuise să aibă în locul acela o întâlnire deosebită cu poporul Său. Ce aveau ei de făcut? Cum ar fi trebuit să se poarte? Erau niște sclavi eliberați de curând și, efectiv, nu știau. Dar Dumnezeu le-a dat instrucțiuni precise, prin Moise. Citește în **Exodul 19:10-13** și menționează două dintre ele.

1. _____
2. _____

► Nu crezi că Dumnezeu a fost la fel de clar și când a dat instrucțiuni pentru întâlnirile noastre cu El, în Sabat?

► Cum putem aplica aceste două instrucțiuni la noi?

1. _____
2. _____

► Folosește rândurile de mai jos pentru a nota ce anume ar trebui să conțină, în opinia ta, o întâlnire de Sabat cu Dumnezeu.

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

► *„Se poate spune, pe drept cuvânt, că pentru un om, Dumnezeu este acela căruia el îi dedică timpul său, averea și talentele sale, acela căruia el se dă pe sine însuși. În limbajul nostru a intrat o nouă expresie, simbolul stării materiale. Simbolul stării materiale poate să fie o casă într-un anumit cartier al unui oraș, o mașină de o anumită marcă, un oarecare gen de mobilă sau bunuri casnice râvnite de mulți și dobândite de puțini. Se poate afirma, pe bună dreptate, că acest simbol al stării materiale este idolul omului, pentru că un om se dedică efortului de a-l obține. Ori de câte ori un lucru din lume, oricare ar fi acela, începe să dețină locul principal în inima, în mintea și în preocuparea noastră, atunci acel obiect a devenit un idol, pentru că acea noțiune a uzurpat locul care îi aparține lui Dumnezeu.” – M. Bunyam, scriitor creștin*

► *„Idolatria modernă începe prin a idolatriza o persoană sau chiar întreaga familie, un loc de muncă sau un rol dobândit, un obiect sau chiar o relație, o țară sau un nume recunoscut. Idolatria este (întotdeauna) opusul unei relații cu Hristos. Când omul este condus de idolatrie (deoarece el controlează această arteră fizică și spirituală), el este departe (sau se depărtează) de Hristos și Creatorul Său.” – Cosmin Pascu*

► *„Neascultarea este tot atât de vinovată ca ghicirea, și împotrivirea nu este mai puțin vinovată decât închinarea la idoli și terafimi.” – Ellen White, scriitoare inspirată*

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Pe Muntele Sinai, Dumnezeu a rostit cele Zece Porunci în auzul tuturor. Primele cuvinte pe care le-a spus au fost: „Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei. Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.”
- ▶ De-a lungul vremurilor, au existat oameni care, deși nu au auzit glasul lui Dumnezeu rostind prima poruncă, i-au înțeles importanța și au păzit-o. Ca sclavi, israeliții se pare că uitaseră de Dumnezeu, dar Biblia ne vorbește despre un om care, deși era tot rob, prizonier de război, L-a pus totdeauna pe Dumnezeu pe primul loc în viața sa. Acesta este Daniel.
- ▶ Dar tot Biblia ne vorbește și despre Samson, care a făcut exact invers. Samson provenea tot dintr-o familie bună. Dar, când a fost destul de mare ca să hotărască singur, au fost foarte multe ocazii în care Samson nu L-a pus pe Dumnezeu înaintea de orice.
- ▶ Un înger îi spusese mamei, încă înainte de nașterea lui Samson, că băiatul nu va trebui să-și taie niciodată părul. Samson știa acest lucru, iar părul său lung era un semn al puterii extraordinare pe care i-o dăduse Dumnezeu. Cu toate acestea, când a ales ce îi plăcea și nu a mai dovedit supunere față de Dumnezeu, și-a destăinuit secretul tocmai vrăjmașilor săi de moarte.
- ▶ Știi ce s-a întâmplat după aceea. În ce stare a ajuns un om ales de Dumnezeu! Ce lucrare ar fi putut face Samson, cu puterea sa extraordinară și cu înfățișarea sa impunătoare, dacă nu ar fi uitat prima dintre cele Zece Porunci și L-ar fi pus totdeauna pe Dumnezeu pe primul loc!

▶ 1 Corinteni 8:4

„Deci, cât despre mâncarea lucrurilor jertfite idoloilor, știm că în lume un idol este totuna cu nimic, și că nu este decât un singur Dumnezeu.”

Dumnezeu spune...

- ▶ **Exodul 20:3**
„Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.”
- ▶ **Deuteronomul 32:15-17**
„Israel... a părăsit pe Dumnezeu, Ziditorul lui, a nesocotit Stânca mântuirii lui, L-au întărâtat la gelozie prin dumnezei străini, L-au mâniat prin urâciuni; au adus jertfe... unor idoli care nu sunt dumnezei, unor dumnezei pe care nu-i cunoșteau, dumnezei noi...”
- ▶ **Ieremia 10:1-6**
„Ascultați Cuvântul pe care vi-l vorbește Domnul, casa lui Israel! Așa vorbește Domnul: «Nu vă luați după felul de viețuire al neamurilor și nu vă temeți de semnele cerului, pentru că neamurile se tem de ele. Căci obiceiurile popoarelor sunt deșarte. Taie un lemn din pădure; mâna meșterului îl lucrează cu securea; îl împodobește cu argint și aur și ei îl înțiuiesc cu cuie și ciocane, ca să nu se clatine. Dumnezii aceștia sunt ca o sperietoare de păsări într-un ogor de castraveți (Sau: ca un stâlp tras la strung) și nu vorbesc; sunt duși de alții, pentru că nu pot să meargă. Nu vă temeți de ei, căci nu pot să facă niciun rău și nu sunt în stare să facă niciun bine. Niciunul nu este ca Tine, Doamne! Mare ești Tu și mare este Numele Tău prin puterea Ta.»”
- ▶ **Iona 2:8**
„Cei ce se lipesc de idoli deșerți îndepartează îndurarea de la ei.”
- ▶ **Romani 1:19-23**
„Fiindcă ce se poate cunoaște despre Dumnezeu le este descoperit în ei, căci le-a fost arătat de Dumnezeu. În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui se văd lămurit, de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot dezvinovăți.”

Ce legătură are cu mine?

► La 14 iunie 1919, A. Brown și J. Alcock au pornit de la Newfoundland într-un bombardier transformat, pe care îl numiseră Vimy.

După 16 ore și 12 minute, au aterizat pe un izlaz din Irlanda. Pe drum au avut atâtea defecțiuni, încât a fost o minune că au reușit să ajungă.

La șase ore de la decolare, generatorul acționat de vânt s-a desfăcut și s-a desprins de la aripă.

S-a defectat și aparatul de radio.

Apoi, au văzut cum a căzut în ocean o parte din țeava de eșapament.

Câteva ore mai târziu înfruntau o furtună cumplită undeva, deasupra Atlanticului de Nord, luptându-se cu grindina, ploaia, fulgerele și vijelia vântului. Erau aruncați încoace și încolo ca o jucărie ușoară. Alcock a pierdut controlul asupra avionului, care a început să cadă în spirală, apropiindu-se cu mare iuțeală de ocean. Au pierdut din înălțime cam o mie cinci sute de metri, ajungând la douăzeci de metri deasupra valurilor înspumate, în clipa în care au reușit să redreseze avionul.

Peste câteva minute, când Brown a arătat spre busolă, Alcock a izbucnit în râs. Furtuna le întorsese nava și acum se îndreptau cu toată viteza... înapoi, spre Newfoundland (Terra Nova)! Din fericire, busola funcționa.

- Și noi avem o țintă – căminul ceresc. Și noi avem nevoie de o busolă care să ne călăuzească prin furtuna vieții. Avem nevoie de o călăuză sigură și adevărată, dacă vrem să rămânem pe direcția cea bună și să ajungem la destinație.
- Biblia este singura călăuză sigură. E nevoie să ne verificăm cu ea în fiecare zi ca să vedem dacă mai suntem pe direcția cea bună. Ne putem încrede în busola noastră cerească – ne va arăta totdeauna calea spre casă. Ți-ai mai verificat poziția în ultimul timp? Ești pe direcția bună?

Cum se întâmplă?

► În Noul Testament se povestește despre un tânăr care a crescut într-un cămin plin de iubire, dar care s-a hotărât să-și urmeze propria cale. Într-o zi, s-a dus la tatăl său și, puțin cam nervos, i-a spus:

– Tată, m-am hotărât să plec undeva unde să fiu singur și să trăiesc așa cum vreau.

– Bine, fiule, dar ce s-a întâmplat? Te nemulțumește ceva aici, acasă?

– Nu, tată, dar m-am hotărât să plec. Nu-mi mai place la țară, vreau să plec la oraș. Aș vrea să știu dacă îmi pot primi moștenirea chiar acum.

– Nu se obișnuiește să primești moștenirea înainte de moartea mea. Dar sunt foarte îngrijorat, gândindu-mă ce vei face tu la oraș. Mi-aș fi dorit să te simți bine aici, cu noi, cu familia ta, să lucrăm împreună, să ne rugăm împreună, să-L simțim pe Dumnezeu ca o parte importantă a vieții noastre de zi cu zi. Mi-e tare teamă de ce se va întâmpla!

„Nu după multe zile, fiul cel mai tânăr a strâns totul și a plecat într-o țară depărtată, unde și-a risipit averea, ducând o viață destrăbălată” (Luca 15:13).

- Îl numim pe acest tânăr „fiul risipitor”. „Risipitor” înseamnă nehibzuit, care cheltuiește fără niciun rost. Pentru o vreme, tânărul acesta L-a dat pe Dumnezeu afară din viața lui. Dar partea frumoasă a povestirii este că, în cele din urmă, „și-a venit în fire”. Nu i-a fost ușor să se întoarcă acasă. Citește **Luca 15:21**, ca să vezi de la cine simțea el nevoia să își ceară iertare.
- **Vers. 22-24** arată cât de dornic era tatăl său să îl ierte și cu siguranță că și Dumnezeu dorea tot atât de mult acest lucru. Ce a făcut tatăl său?
- Chiar dacă se întâmplă să existe și în viața noastră momente în care nu L-am pus pe Dumnezeu pe primul loc, putem face și noi ca fiul risipitor: ne putem întoarce la Dumnezeu, putem să-L cerem iertare și să luăm viața de la început. Domnul ne făgăduiește că ne va ajuta să nu mai avem „alți dumnezei” în afară de El.
- Ce lucruri există în viața ta, care te-ar putea ispiti să te bizui mai mult pe ele decât pe Dumnezeu? Ce ai putea face pentru ca Dumnezeu să însemne cu adevărat mai mult pentru tine?

4

CARE ESTE IDOLUL TĂU?

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

▶ _____
 _____
 _____
 _____

START

Gelozia

Pentru miercuri, să aduceți un castronel, o ceașcă de sare, două cești de făină și o lingură cu care să amestecați compoziția, spusesese profesoara, iar Jeni își notase conștiincioasă în caiet.

La ora de științe naturale, miercuri, copiii au adăugat la făina și sarea pe care le aduseseră de acasă și câte o ceașcă de apă, au amestecat bine și au obținut o cocă desul de lesne de modelat. Învățaseră despre corpul omenesc și li se cerea să modeleze din cocă „un om”.

Jeni s-a apucat de lucru cu multă conștiinciozitate, încercând să-și amintească și numele mușchilor, pe măsură ce modela mâinile și picioarele. A folosit un bold ascuțit, pentru a-i „desena” pe cap firele de păr, apoi ochii și urechile. Era atât de preocupată de această lucrare, încât, în noaptea de dinaintea zilei în care trebuia să o prezinte, a visat că încă lucra. Și aici au început supărările.

În vis se făcea că era la școală și, în timp ce încerca să-i modeleze degetele de la mâini și unghiile, omulețul a început să se miște, contractând mușchii pe care ea îi făcuse cu atâta migală, și chiar să se uite încoace și încolo prin clasă. Apoi, bineînțeles tot în vis, omulețul... țuști! a sărit de pe banca ei, pe banca lui Beni. Și, întorcându-și căpșorul drăgălaș spre ea, i-a spus:

– Nu vreau să fiu al tău! Vreau să fiu al lui Beni.

– Dar eu te-am făcut! Mi-am pierdut atâta timp să te modelez, eu te-am făcut și îmi place de tine. Lui Beni nici nu-i pasă de tine!

Fata se trezi, păstrând încă amărăciunea pe care o simțise în vis. Și, cum era prea necăjită ca să mai poată adormi, gândul a început să-i hoinărească de la

una la alta. Văzând cât se necăjise pentru că omulețul din cocă se răzvrătise împotriva ei, gândul i-a fugit la ceva ce se discutase la Școala de Sabat, despre „gelozia” lui Dumnezeu, care dorește ca poporul Său să asculte de El și să-I fie credincios.

„S-ar putea să-L fi făcut și eu vreodată pe Dumnezeu să simtă că nu aș mai vrea să fiu a Lui? Mă întreb dacă și El S-a simțit așa de rău, cum m-am simțit eu în vis.”

Este un subiect la care merită să te gândești și tu mai mult. Tu ești creația lui Dumnezeu. Ești una dintre preocupările Sale zilnice. Te iubește și a plătit cu sânge pentru ca tu să ai viață veșnică. Ai fi dispus, pentru plăceri trecătoare, să renunți la iubirea Lui?

Iată părerea mea

- ▶ Gândul că Dumnezeu poate fi „gelos” dacă noi Îi suntem necredincioși vine din porunca a doua, în care El Însuși afirmă acest lucru. El ne-a făcut și dorește ca noi să apreciem aceasta. El a creat toate lucrurile din cer și de pe pământ și, întrucât sunt doar niște lucruri făcute de El, nu are niciun sens ca oamenii să facă niște „copii” ale acestor lucruri și să-L uite pe adevăratul Creator.
- ▶ Biblia vorbește despre existența unor idoli păgâni chiar cu câteva sute de ani înainte de a fi date cele Zece Porunci, pe Muntele Sinai. Întâmplarea relatată în continuare s-a petrecut în familia lui Iacov, nepotul lui Avraam.
- ▶ Iacov stătuse la socrul său și muncise pentru el douăzeci de ani. Dar Laban nu fusese cinstit cu el, nici nu se purtase frumos. Odată, pe când Laban era plecat de acasă pentru tunsul oilor, Iacov și-a strâns familia și a anunțat că s-a hotărât să plece, înainte de întoarcerea lui Laban.
- ▶ Când a ajuns acasă și a văzut ce se întâmplase, Laban a pornit în urmărirea „fugarilor”. Când i-a ajuns, l-a certat pe Iacov că plecase fără să-l lase cel puțin să își ia rămas-bun de la fiice și de la nepoți. Și i-a reproșat că îi furase idoli (Geneza 31:32-34).
- ▶ Ce pedeapsă a propus Iacov pentru cel care furase idoliul lui Laban?
- ▶ În ce ordine a început Laban să caute în corturile fugarilor?
- ▶ Cine furase idoliul?
- ▶ Iacov știa?
- ▶ De ce crezi că Rahela a făcut gestul acela?
- ▶ Ce s-a întâmplat mai târziu cu persoana care a furat idoliul lui Laban?

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- ▶ *„O mulțime de idoli moderni s-au ivit acum pe pământ și chiar în casele creștinilor: filmele, revistele cu imagini imorale, televizorul, cu toată puzderia și spurcăciunile, computerul și internetul. Însă există un idol mai proeminent decât toți – EUL, adică tu însuși: când nu urmărești decât folosul tău, interesul tău sau plăcerea ta, când nu trăiești decât pentru tine, atunci tu singur îți ești Dumnezeu, adică ești idolul tău.”* – R. Hoen, scriitoare creștină
- ▶ *„Banii sunt idoliul nostru moderni și lor ne închinăm viața, ei au devenit pentru mulți unicul scop al vieții lor.”* – M. Brians, gânditor contemporan
- ▶ *„Dacă îl înlătură pe Dumnezeu, oamenii trebuie să pună altceva în loc. Sunt idolatri cu toții, nu ateii.”* – Dostoievski, scriitor rus
- ▶ *„Ceaiul și cafeaua produc o stimulare. Efectele lor sunt similare cu acelea ale tutunului; însă ele afectează într-o măsură mai mică. Cei care folosesc aceste otrăvuri lente gândesc, asemenea celui ce folosește tutunul, că nu pot trăi fără ele, pentru că se simt atât de groaznic când nu sunt în posesia acestor idoli.”* – Ellen White, scriitoare inspirată
- ▶ *„Marele pericol pentru viața de familie, în mijlocul oricărei societăți ai cărei idoli sunt plăcerea, confortul și independența, stă în faptul că oamenii își închid inima și devin egoiști.”* – Papa Ioan Paul al II-lea

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Cu câteva lecții în urmă, am văzut cum a fost dată Legea pe Sinai. Porunca a doua spune să nu ne facem chipuri sau asemănări ale lucrurilor care sunt în cer sau pe pământ și să nu ne închinăm înaintea lor. Muntele fumegând și prezența lui Dumnezeu, manifestându-se din mijlocul tunetelor și fulgerelor, i-au înspăimântat pe israeliți. Dar El nu dorea să-i sperie, ci doar să-i facă să înțeleagă că El este un Dumnezeu sfânt, care așteaptă ca ei să-L respecte și să-L asculte, chiar dacă nu puteau să-L vadă.
- ▶ La scurt timp după ce a rostit cele Zece Porunci, Domnul l-a chemat pe Moise și a întărit ce spusese mai înainte (**Exodul 20:21-24**).
- ▶ Ce NU trebuia să facă poporul Israel?

-
- ▶ Ce însemna pe atunci serviciul divin sau închinarea?
-

- ▶ Moise a rămas patruzeci de zile pe munte, timp în care a primit și alte instrucțiuni de la Dumnezeu. Israelii își doreau să ajungă cât mai repede în Canaan și n-au mai avut răbdare să-l aștepte pe Moise. În Egipt, se obișnuiseră să vadă în jur tot felul de zeități, mai ales pe Apis, zeul cu chip de bou. Așa că l-au rugat pe Aaron, fratele lui Moise, să facă un idol, înaintea căruia să se poată închina, pe care să-l poată vedea și atinge cu mâna. Nu trecuseră decât câteva săptămâni de când Dumnezeu îi scosese din Egipt, dar ei uitaseră deja.

- ▶ Citește în **Exodul 32:3,4** și completează versetele cu cuvintele care lipsesc!

„Și ..... și-au scos ..... de aur din urechi și i-au adus lui ..... El i-a luat din mâinile lor, a ..... aurul cu dalta și a făcut un ..... Turnat. Și ei au zis: Israele, iată ..... tău care te-a ..... din țara Egiptului!”

Dumnezeu spune...

- ▶ **Exodul 20:4**
„Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri sau jos pe pământ, sau în apele mai de jos decât pământul.”
- ▶ **Leviticul 26:1**
„Să nu vă faceți idoli, să nu vă ridicați nici chip cioplit, nici stâlp de aducere-aminte; să nu puneți în țara voastră nicio piatră împodobită cu chipuri, ca să vă închinați înaintea ei; căci Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.”
- ▶ **Deuteronomul 4:16**
„... nu cumva să vă stricați și să vă faceți un chip cioplit sau o înfățișare a vreunui idol sau chipul vreunui om.”
- ▶ **Ieremia 14:22**
„Este oare printre idoli neamurilor vreunul care să aducă ploaie? Sau poate cerul să dea ploaie? Nu dai Tu ploaie, Doamne, Dumnezeul nostru? Noi nădăjduim în Tine, căci Tu ai făcut toate aceste lucruri!”
- ▶ **Coloseni 3:5**
„De aceea, omorâți mădularele voastre care sunt pe pământ: curvia, necurăția, patima, pofta rea și lăcomia, care este o închinare la idoli.”
- ▶ **1 Corinteni 10:14**
„De aceea, preaiubiții mei, fugiți de închinarea la idoli.”
- ▶ **Efeseni 5:5**
„Căci știți bine că... niciun stricat, niciun lacom de avere, care este un închinător la idoli, n-are parte de moștenire în Împărăția lui Hristos și a lui Dumnezeu.”
- ▶ **Psalmi 16:4**
„Idolii se înmulțesc, oamenii aleargă după dumnezei străini, dar eu n-aduc jertfele lor de sânge și nu pun numele lor pe buzele mele.”

Ce legătură are cu mine?

- ▶ William Beanes a fost capturat de britanici și făcut prizonier la bordul unui vas de război, în Golful Chesapeake. La 13 septembrie 1814, doi dintre prietenii lui au primit permisiunea să urce la bordul vasului de război și să discute cu britanicii un eventual schimb de prizonieri. Englezii au fost de acord să-l elibereze, dar după ce aveau să termine de bombardat fortul McHenry. Toată noaptea, Beanes și prietenii lui s-au plimbat pe puntea vasului. În revărsatul zorilor, fumul și ceața erau atât de dese, încât nu puteau să-și dea seama dacă drapelul american mai era la locul lui. Se temeau că britanicii au învins. Deodată, la 7 dimineața, pe 14 septembrie, soarele a străpuns ceața, luminând stelele sclipitoare ale drapelului. F. Scott Key, unul dintre cei trei, a fost atât de emoționat la vederea drapelului țării sale, încât a scris o poezie, care a devenit imnul național al Statelor Unite.
- ▶ Uneori poate că ne simțim și noi ca cei trei, în dimineața aceea cețoasă de după bombardarea fortului McHenry. După câtă nedreptate există în lume, am zice că Satana este stăpânul. Răul pare atât de puternic, încât e foarte greu de crezut că Domnul mai este încă Stăpânul. Dar, dacă vom privi prin ceață, vom vedea drapelul Regelui Isus strălucind în razele dimineții.
- ▶ În orice economie de piață, costurile trebuie să fie mai mici decât profitul. Dacă ar fi să punem în balanța omenească, evaluând costurile și pierderile, Dumnezeu a ieșit în pierdere. Dar evanghelistul Ioan ne oferă perspectiva corectă, adică ne arată că noi nu am fost tratați ca produse, ci ca fiii ai lui Dumnezeu, noi beneficiem de toată dragostea Tatălui.
- ▶ El ne vrea binele veșnic și chiar dacă pare că altcineva este stăpân pe viețile noastre, Dumnezeu ne garantează biruința finală asupra răului.

Cum se întâmplă?

- ▶ Profetul Ezechiel stătea cu bătrânii și conducătorii lui Israel, când Domnul i-a dat o solie deosebită pentru ei. Citește **Ezechiel 14:1-5**. Ce a spus Dumnezeu că făceau?

- ▶ Cum să înțelegem aceasta? Un idol nu e un fel de statuie, așezată pe un pedestal, undeva într-un loc deosebit, unde oamenii să poată să-l vadă și să i se închine? În principiu, cam așa este. Eu am văzut o icoană care avea culoarea ștersă și care se tocise, de cât fusese sărutată.
- ▶ Dar cum poate un om să aibă sau să poarte în inimă un idol? Eu cred că orice lucru care ne împiedică să-L iubim pe Dumnezeu mai mult decât orice și să-L ascultăm este ca un idol. Nu trebuie să fie neapărat ceva făcut din lemn sau din piatră și ridicat pe un pedestal. Pentru noi, cei care trăim în 2014, idol este orice lucru care ajunge pentru noi mai important decât Dumnezeu: de exemplu fotbal, TV, bani, skateboard, film, ciocolată, bicicletă, putere, haine, baschet, egoism, joc, prieten, role etc.
- ▶ Pentru tine, idol poate însemna altceva. Gândește-te care este acel lucru mult mai important pentru tine decât Dumnezeu?

- ▶ Acum aproape două mii de ani, pe cruce, Satana L-a bombardat pe Fiul lui Dumnezeu cu toată forța. În acea după-amiază de vineri se părea că Dumnezeu a pierdut. Totuși, în dimineața zilei de duminică, a fost clar că Satana pierduse. Drapelul iubirii lui Dumnezeu mai flutura. Și Îi mulțumim că drapelul stropit cu sânge încă flutură!

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

▶ _____
 _____
 _____
 _____

START

Povestea primului colonist

Una dintre cele mai triste povestiri din câte am citit a fost o povestire în versuri, de fapt o poezie de W. Carleton, numită „Povestea primului colonist”. Este vorba despre experiența unuia dintre primii pionieri, care s-a oprit împreună cu soția în ținuturile nelocuite din vest; cu mari eforturi au reușit să-și construiască o cabană și au avut mult de furcă până ce au reușit să curețe terenul și să-l facă bun de locuit. Apoi se vorbește despre zilele pe care le-au petrecut în singurătate, trudind din greu; despre zilele în care, din cauza muncii excesive și a lipsurilor care îi copleșeau, n-au mai avut vreme de cuvintele frumoase, de micile atenții și de plăcutele mângâieri de altădată.

Într-o seară, când omul nostru s-a întors de la muncă, istovit cu totul, și s-a dus să mulgă vacile... ia-le de unde nu-s. Trebuia să plece să le caute. Foarte supărat și obosit, i-a spus soției cam așa:

Atât aveai tu de făcut – să nu pierzi vitele din ochi.
 Să nu se depărteze de-aici, de lângă casă.
 Atât. Toată povara grijilor pe mine doar m-apasă.
 Tu numai stai și-aștepți să fac eu tot.
 Doar eu trudesk aici și, uite, nu mai pot!

Dar, de cum a terminat de spus aceste cuvinte, și-a dat seama câtă otrăvă era în ele. Însă, mândru și mândru, nu și-a cerut iertare și nici nu a încercat să îndrepte lucrurile, așa cum simțea că s-ar fi convenit să facă. Mai mult chiar, a doua zi a plecat la lucru fără să-și sărute soția de bun-rămas, așa cum făcea totdeauna. Când și-a desfăcut pachetul de mâncare, lângă sendvișuri a găsit și prăjitura lui preferată. A înțeles ce însemna și și-a spus: „Diseară

îmi voi cere iertare”. S-a dus acasă devreme, dar soția lipsea. Lăsase pe masă un bilet în care îi spunea că vacile plecaseră din nou și ea se dusesse să le caute. Iar în încheiere scria: „Dragul meu, mi-am dat toată silința să fac totul cât mai bine. Încearcă să completezi cu iubirea ta lipsa mea de putere și să-mi spui un cuvânt bun când voi veni acasă.”

Chiar în clipa aceea a început o furtună grozavă, cu tunete și fulgere înspăimântătoare. Omul și-a luat câinele și a plecat să-și caute soția. Toată noaptea s-a luptat cu moartea, umblând prin furtună și strigând cât îl țineau puterile. De trei ori s-a întors la cabană, nădăjduind că soția a ajuns acasă. Când s-a luminat de ziuă și s-a întors din nou acasă, a auzit în apropiere sunetul talângilor de la gâtul vacilor. Deci le găsisse, se întorsese! S-a năpustit în cabană, strigând: „Ah, scumpa mea, ai venit, în sfârșit!” Da, venise, dar... plecase din nou. Lupta cu furtuna teribilă din timpul nopții fusese peste puterile ei. Zăcea pe podea, moartă. (Eric B. Hare, *Make God First*, p. 368)

***

Încearcă să-ți închipui că ai putea să-L auzi pe Isus vorbind. Cum crezi că vorbea El? Cu siguranță, cuvintele Sale erau totdeauna curate, fără nicio umbră de neseriozitate. Tonul vocii Sale era plin de bunătate, fără nicio stridență sau urmă de mânie. Crezi că lua vreodată parte la discuții fără rost sau în care se spuneau glume proaste? Aveau cuvintele Sale sens și înțeles sau nu merita să-ți pierzi vremea ascultându-L?

Iată părerea mea

- ▶ Știi ce înseamnă Y H W H și cum se pronunță? În ebraică, literele acestea alcătuiesc Numele lui Dumnezeu, care este tradus în Biblia noastră prin Dumnezeu sau Domnul. Evreii considerau că numele acesta este atât de sfânt, încât, când citeau Scriptura și ajungeau la el, nici nu îndrăzneau să îl pronunțe, de teamă să nu îl profaneze. Deoarece nu era rostit nicio dată cu glas tare, de-a lungul vremii s-a uitat felul în care ar trebui pronunțat, iar astăzi nu suntem siguri cum ar trebui să sune acest cuvânt.
- ▶ Israelul din timpurile biblice, care a auzit glasul lui Dumnezeu, a arătat totdeauna un deosebit respect față de Domnul și de Numele Său. Dumnezeu nu S-a schimbat cu trecerea timpului. Merită și astăzi același respect.
- ▶ Ni se întâmplă vreodată să uităm că Dumnezeu este atotputernic și vrednic de respect și să rostim Numele Său în mod neatenț?
- ▶ În Biblie, Dumnezeu are multe nume. Multe dintre ele descriu atribute ale Sale sau modul în care se raportează la creația Sa. Per ansamblu, aceste nume ne descriu un Dumnezeu iubitor. Ar trebui ca și noi, la rândul nostru, să răspundem acestei iubiri. O parte a răspunsului este respectarea numelui Său.
- ▶ *„Atunci când se face un jurământ strâmb sau când Numele Domnului e întrebuințat abuziv și pentru lucruri de nimic sau în grabă pentru lucruri neînsemnate este într-adevăr o defăimare la adresa Numelui (ființei) lui Dumnezeu și deci este în directă opoziție cu porunca a treia.” – A. Kuen, teolog*

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- ▶ *„Scribii care au copiat Scripturile erau cuprinși de un simțământ de adânc respect și pioșenie atunci când ajungeau să copieze literele sfinte care alcătuiau Numele lui Dumnezeu. Înainte de a le scrie, se opreau puțin. Și, dintre toate celelalte nume și titluri, NUMELE lui Dumnezeu era considerat a fi YAHWEH... Numele acesta este format, în ebraică, din verbul „a fi” și implică ideea că Acela care are acest Nume este veșnic și are existența prin Sine. Însăși... universalitatea Sa atotcuprinzătoare împiedica orice asemănare sau comparație care s-ar fi putut face între El și zii egiptenilor sau ai altor popoare. El avea să le asigure, lui Moise și poporului, mângâiere în necazuri și un ajutor în care să se poată încrede, pentru realizarea scopului Său, de a-i elibera din Egipt.” – Comentariu biblic AZȘ*
- ▶ *„Porunca de a nu lua Numele Domnului în deșert nu numai că oprește jurămintele false și blestemele obișnuite, dar ea ne oprește de a folosi Numele lui Dumnezeu într-un mod ușuratic sau neglijent, fără respect față de înspăimântătoarea lui însemnătate. Prin folosirea necugetată a Numelui lui Dumnezeu în vorbirea de rând, prin invocarea Lui în probleme neînsemnate și prin deasa și necugetata repetare a Numelui Său, noi Îl dezonorăm. «Numele Lui este sfânt și înfricoșat» (Psalmi 111:9).” – Ellen G. White, scriitoare inspirată*

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ „Vă spun că, în ziua judecății, oamenii vor da socoteală pentru orice cuvânt nefolositor pe care-l vor fi rostit.” (Matei 12:36)

Cris era un băiat vesel. Toți îl iubeau, pentru că vorbea mereu și avea un dar deosebit de a găsi în orice lucru ceva de râs. Uneori, cuvintele pe care le spunea despre câte cineva, chiar dacă el nu avea intenția să jignească, îl puneau pe respectivul într-o lumină atât de ridicolă, încât îi venea să intre în pământ de rușine, pentru că, de îndată ce Cris deschidea gura, toți începeau să râdă.

Când era la ore, Cris vorbea tot timpul în șoaptă, astfel că cei din jur îl ascultau pe el, în loc să asculte ce spuneau profesorii. Glumeau și râdeau, până ce nimeni nu mai era atent la oră. Cu toate că era foarte îndrăgit, Cris era totuși un veșnic izvor de cuvinte cel puțin nefolositoare, dacă nu rele.

Obiceiul lui de a flecări tot timpul este foarte rău, dar toți ne facem adesea vinovați, pentru că vorbim fără să gândim. Cuvintele rostite astfel nu numai că nu sunt de folos nimănui, dar adesea rănesc și, oricum, sunt o pierdere de timp. Este vorba de cuvintele negândite, de prostiile pe care le spunem și pentru care va trebui să dăm seama la judecată și să primim o răsplată.

- ▶ Tu vorbești vreodată fără să gândești? Spui cuvinte rele, care abat și mintea ta și a celor din jur de la lucrurile serioase la care ar trebui să fiți atenți? Dacă luăm seama acum la cuvintele pe care le rostim, în ziua judecății nu vom avea să ne temem pentru ceea ce am spus.” (M. E. Cason, *Today's Worship Story*, p.191-192)

▶ **Eclesiastul 5:6**

„Nu lăsa gura să te bage în păcat și nu zice înaintea trimisului lui Dumnezeu: «M-am pripit.» Pentru ce să Se mânie Dumnezeu din pricina cuvintelor tale și să nimicească lucrarea mâinilor tale?”

Dumnezeu spune...

▶ **Exodul 20:7**

„Să nu iei în deșert Numele Domnului, Dumnezeului tău; căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui.”

▶ **Iov 15:5**

„Nelegiuirea ta îți cârmuiește gura și împrumuți vorbirea oamenilor vicleni.

▶ **Psalzii 4:2**

„Fiii oamenilor, până când va fi batjocorită slava mea? Până când veți iubi deșertăciunea și veți umbla după minciuni?”

▶ **Psalzii 18:1**

„Te iubesc din inimă, Doamne, tăria mea!”

▶ **Proverbele 21:6**

„Comorile câștigate cu o limbă mincinoasă sunt o deșertăciune care fuge și ele duc la moarte.”

▶ **Matei 5:37**

„Felul vostru de vorbire să fie: «Da, da; nu, nu»; ce trece peste aceste cuvinte vine de la cel rău.”

▶ **1 Corinteni 1:5**

„Căci în El ați fost îmbogățiți în toate privințele, cu orice vorbire și cu orice cunoștință.”

▶ **Coloseni 4:6**

„Vorbirea voastră să fie totdeauna cu har, dreașă cu sare, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia.”

▶ **1 Timotei 4:12**

„Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea; ci fii o pildă pentru credincioși: în vorbire, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție.”

▶ **Proverbele 17:27**

„Cine își înfrânează vorbele cunoaște știința și cine are duhul potolit este un om priceput.”

▶ **Iacov 3:6**

„Limba este și ea un foc, este o lume de nelegiuiri. Ea este acela dintre mădulele noastre care întinează tot trupul și aprinde roata vieții, când este aprinsă de focul ghe-enei.”

Ce legătură are cu mine?

► Porunca a treia ne spune să nu luăm în deșert Numele lui Dumnezeu. Altfel spus, să nu rostim Numele Său degeaba, în mod neatent sau pentru a întări o minciună. Porunca nu cere doar să evităm anumite cuvinte care nu ar trebui spuse, ci să avem grijă de orice cuvânt pe care îl rostim. De fapt, cuvintele sunt o expresie a gândurilor. „Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui; dar omul rău scoate lucruri rele din vistieria rea a inimii lui. Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină și din cuvintele tale vei fi osândit” (**Matei 12:35,37**).

► Iată câteva reguli pe care ni le oferă Biblia cu privire la vorbire. Trece înaintea ideii exprimate numărul cu care este notat versetul în care apare ideea respectivă.

1. **Psalmii 12:2,3**; 2. **Proverbele 13:3**; 3. **Proverbele 18:21**; 4. **Proverbele 25:11**; 5. **Eclesiastul 5:2**; 6. **Iacov 1:26**; 7. **Iacov 3:2**; 8. **Iacov 5:12**.

__ Nu te grăbi să vorbești înainte de a te gândi. __ Cuvintele pot omorî sau pot aduce viață. __ Religia unui om care nu-și poate controla cuvintele este zadarnică.

__ Cine își păzește gura își păzește sufletul. __ Dacă prin cuvintele noastre ne greșim față de alții, suntem desăvârșiți.

__ Cuvintele potrivite, spuse la vreme potrivită, sunt ca un tablou frumos. __

Să păstrăm simplitatea în orice discuție, reducând-o pe cât se poate la „da” și „nu”.

__ Lui Dumnezeu nu-I plac lingușelile, nici cuvintele cu două înțelesuri.

► Descurcă următoarele cuvinte, ca să descoperi cu ce ar trebui să ne ocupăm. (Vezi **Filipeni 4:8**.)

„Încolo, frații mei, tot ce este nbu _____, tot ce este deavatăr _____, tot ce este drivenc _____ de nictes _____, tot ce este predt _____, tot ce este racut _____, tot ce este vrednic de biuti _____ tot ce este vrednic de mritpi _____, orice patfă _____ ă nub _____ și orice adu-lă _____, aceea să vă însuflețească”.

Cum se întâmplă?

► Este normal ca, în situații diferite, să folosim expresii și limbaje diferite. De exemplu, într-un fel ne exprimăm când stăm de vorbă cu un prieten și în alt fel când vorbim cu o persoană mai în vârstă, un superior sau o persoană oficială; într-un fel redactăm o telegramă și în alt fel o cerere. Hai-deți să facem un mic exercițiu. Iată mai jos câteva tipuri de limbaje și expresii.

1. Limbaj solemn, religios (vorbire ce exprimă respectul și iubirea)
2. Oficial (o vorbire corectă și îngrijită)
3. Prietenesc (limbaj ce exprimă căldură și afecțiune)
4. Obișnuit (vorbire de toate zilele)
5. Frivol (vorbire lipsită de seriozitate)
6. Argotic (o vorbire voit neîngrijită)
7. Vulgar (limbaj profan și murdar)

► Trece în dreptul fiecăreia dintre expresiile următoare cifra care indică tipul de limbaj căreia îi aparține:

- _ Bună, ce mai faci?
- _ Ca lumea, nu? Bestial, ce mai!
- _ Bună ziua, domnule director!
- _ Tată scump, din cer...
- _ Ce bine-mi pare că te văd! Îmi era dor de tine!
- _ Cară-te de-aici, prostule!
- _ Ohoo, mișto gagiu!

► Care dintre aceste tipuri de vorbire nu ar trebui să fie folosite niciodată de un creștin?

► În **Matei 5:37** ni se vorbește despre felul în care trebuie să ne alegem cuvintele. Ce vrea să spună, de fapt, acest verset?

► Acest text ne îndeamnă să fim cât mai simpli în vorbire. Să înțelegem cumva de aici că nu ar trebui să ne angajăm niciodată într-o discuție în care răspunsurile noastre ar fi mai mult decât „da” sau „nu”? Evident că nu. Prin cuvinte, putem exprima o mulțime de gânduri. Uneori, avem impresia că vorbim fără să ne gândim, dar impresia aceasta este greșită. De fapt, înainte de a rosti un cuvânt, cuvântul acela există sau apare în minte. Deci, dacă vrem să ne stăpânim gura sau limba, de ce ar trebui să avem grijă? Ce ar trebui să ținem în frâu?

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

▶ _____
 _____
 _____
 _____

START

O aureolă în jurul Sabatului

Era Sabatul din 3 aprilie 1847. În curtea casei lui Stockbridge Howland din Topsham, Maine, cântau pășărelele, mâțșorii de salcie înfloreau și parcă se auzea seva urcând în plante.

Înăuntru, căldura primăverii era reflectată în inimile adventiștilor adunați acolo pentru studiul Bibliei, ca de obicei, la sfârșitul săptămânii. Unii dintre ei, ca Ellen și James White, țineau Sabatul, dar alții erau încă nehotărâți.

„Am simțit un neobișnuit duh de rugăciune”, scria Ellen White în cartea sa *Experiențe și viziuni*. „În timp ce ne rugăm, Duhul Sfânt a coborât peste noi. Eram foarte fericiți” (p. 39). Deodată, Ellen, care avea pe atunci nouăsprezece ani, a strigat: „Slavă! Slavă!” Toți știau că avea o viziune.

Mai târziu, ea a spus că fusese dusă de un înger în Ceteata Sfântă și, apoi, în Sanctuarul ceresc. El a condus-o, prin Locul Sfânt, spre perdeaua despărțitoare, unde o aștepta Isus. Călăuza a condus-o apoi în Sfânta Sfintelor, unde a văzut un chivot de aur cu îngeri de o parte și de alta, privind în jos, către chivot, unde se aflau două table de piatră, puse una peste alta, ca și cum ar fi fost o carte. Apoi, a văzut cum Isus le-a deschis. „Am văzut cele Zece Porunci scrise cu degetul lui Dumnezeu, a spus Ellen. Pe o tablă erau patru, iar pe cealaltă erau șase. Cele patru de pe prima tablă străluceau mai tare decât celelalte șase. Dar porunca a patra, adică porunca despre Sabat, strălucea mai mult decât toate celelalte... În jurul ei era o aureolă de slavă” (p. 90).

De ce crezi că porunca a patra era înconjurată de o aureolă? Nu arată aceasta cât de important este Sabatul înaintea lui Dumnezeu? El dorește să Se asigure că noi nu uităm. (D. Watts, *Aceasta este ziua*, p. 97)

***

Cât era de important pentru Dumnezeu timpul pe care să-l petreacă alături de copiii Săi a devenit evident atunci când El i-a adunat pe copiii lui Israel la poalele Muntelui Sinai, după ce îi eliberase din sclavie. În ziua când, cu glas de tunet, a rostit cele Zece Porunci de pe muntele învăluit de fum, Dumnezeu le-a reamintit de planul Său inițial pentru oameni – ca ei să I se închine Lui; să nu aibă alți dumnezei, să nu ia Numele Său în deșert. A vrut ca ei să-L cunoască în toată puterea Sa: nu ca pe un obiect pe care să-l țină în mână, ci ca pe Domnul lor atotputernic, care îi ținea pe ei în mâna Lui.

Dumnezeu a intenționat ca ei să-și aducă aminte întotdeauna că El este Creatorul lor, Cel care le-a dat odihnă – Cel care le-a dăruit timpul. Astfel, după ce li S-a prezentat, le-a cerut să-și ia timp să-și aducă aminte de El. Și, mai mult decât atât, tot El le-a dat și timpul pentru a face acest lucru. Le-a dat „o zi liberă”, în fiecare săptămână, special cu acest scop. Nu este doar o sugestie; este o poruncă, așezată chiar în mijlocul Decalogului: „Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești. Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă, închinată Domnului, Dumnezeului tău; să nu faci nicio lucrare în ea... Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit, de aceea a binecuvântat Dumnezeu ziua de odihnă și a sfințit-o.” (Exodul 20:8-11)

Această poruncă nu numai că pune deoparte o zi de odihnă pentru ei, ci îi pune și pe ei deoparte, față de lumea din jurul lor. Le dădea identitatea de popor special și preaiubit.

Iată părerea mea

- ▶ „Adu-ți aminte” – primele cuvinte din porunca a patra – înseamnă să te gândești la ceva știut mai dinainte, să rechemi în minte, să nu uiți.
- ▶ Dumnezeu a rostit cele Zece Porunci pe Sinai, după ce israeliții de-abia ieșiseră din Egipt. El le-a spus să-și aducă aminte de Sabat. Probabil că în timpul anilor de robie nu-și vor fi amintit prea bine de Sabat, dar existase o vreme, mai înainte, când Sabatul fusese păzit și Domnul făcea referire, cu siguranță, la acel timp. Citește **Geneza 2:1-3**. În versetul 2 sunt menționate două lucruri pe care le-a făcut Domnul în ziua a șaptea. Care?

1 _____

2 _____

- ▶ Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea, în Sabat. Nu pentru că era obosit. El nu obosește. Odihna Lui se referă la faptul că S-a oprit din actul creator, S-a întâlnit cu omul și a petrecut ziua împreună cu el. Același lucru îl dorește Dumnezeu și astăzi. Să fie cu tine în Sabat.
- ▶ *„Pregătirea pentru Sabat să fie terminată vineri. Vedeți ca toate hainele să fie pregătite și mâncarea, terminată, pantofii, lustruiți și baia, făcută. Acest lucru este posibil dacă faceți din el o regulă. Sabatul nu este destinat reparatului hainelor, gătitului mâncării, căutării de plăcere sau vreunei alte preocupări lumești. Înainte de apusul soarelui, toate lucrările lumești să fie lăsate deoparte și toate ziarele lumești să fie date la o parte din vedere.”* – Ellen White, autoare inspirată

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- ▶ *„Cerința lui Dumnezeu ca omul să se odihnească în ziua a șaptea nu putea avea un motiv mai temeinic decât acela de a-i oferi omului odihna necesară pentru a se putea bucura cât mai bine de ocazia de a cugeta la iubirea și bunătatea Creatorului său și, în felul acesta, de a deveni tot mai asemenea Lui. După cum Dumnezeu a lucrat șase zile și S-a odihnit în ziua a șaptea, tot astfel omul trebuia să muncească șase zile, iar în cea de a șaptea să se odihnească. Sabatul săptămânal este o instituție divină, dată omului de Dumnezeu, iar respectarea ei este cerută de Dumnezeu, de Însuși Dătătorul Legii.”* – Comentariul biblic AZȘ
- ▶ *„Sabatul nu este introdus ca o instituție nouă, ci ca una care a fost întemeiată la creațiune. Trebuie să ne aducem aminte de el și să-l păzim ca un mijloc de aducere-aminte a lucrării Creatorului. Arătând spre Dumnezeu ca Făcător al cerurilor și al pământului, el îl deosebește pe adevăratul Dumnezeu de toți ceilalți dumnezei falși. Toți cei care țin ziua a șaptea arată prin acest act că sunt adoratori ai lui Dumnezeu. În acest fel, Sabatul este semnul ascultării de Dumnezeu. Porunca a patra este singura, dintre toate cele zece, în care se găsesc atât Numele, cât și titlul Legiuitorului. Este singura care arată prin a cui autoritate a fost dată Legea. În acest fel, ea conține sigiliul lui Dumnezeu, pus pe Legea Sa, ca o dovadă a autenticității și puterii obligativității ei.”* – S. Bacchiocchi, teolog

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ În perioada dintre Vechiul și Noul Testament, fariseii au venit cu o serie de „reglementări” care împovărau Sabatul și făceau ca ținerea lui să fie un chin.
  - ▶ Dorind să nu li se mai poată reproșa că nu respectă Sabatul, așa cum se întâmplase în vremea lui Ieremia, au trecut în extrema cealaltă și au făcut o mulțime de reguli. Preoții și învățătorii legii le pretindeau oamenilor să respecte cu strictețe aceste „orânduiri”, dacă doreau să fie considerați „păzitori ai Sabatului”. Iată câteva dintre ele:
    - * Să nu faci un nod.
    - * Să nu scrii două litere din alfabet.
    - * Să nu aprinzi un foc.
    - * Să nu stingi un foc aprins mai înainte.
    - * Să nu te uiți în oglindă.
    - * Să nu mănânci un ou care a fost ouat în Sabat.
    - * Să nu scuipi pe jos, pentru că astfel ai putea uda un fir de iarbă.
  - ▶ Regulile acestea absurde făceau ca Sabatul să fie pentru oameni un jug și o povară, în loc să fie o zi de odihnă și de bucurie, așa cum plănuise Dumnezeu.
  - ▶ Chiar dacă nu a vorbit despre felul cum trebuie respectat Sabatul, Domnul Isus a dat un exemplu prin purtarea Sa. În Sabat, Se ducea totdeauna la sinagogă și își petrecea restul zilei făcând fapte bune (**Luca 13:10-16**). De asemenea, El dorea ca toți să înțeleagă faptul că Sabatul fusese dat pentru binele omului, nu ca o pedeapsă (**Marcu 2:27,28**).
-
- ▶ **Faptele 13:42**
„Când au ieșit afară, Neamurile i-au rugat să le vorbească și în Sabatul viitor despre aceleași lucruri.”
  - ▶ **Evrei 4:9**
„Rămâne dar o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu.”

Dumnezeu spune...

- ▶ **Exodul 31:13,14**
„Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: «Să nu care cumva să nu țineți Sabatele Mele, căci acesta va fi între Mine și voi și urmașii voștri un semn după care se va cunoaște că Eu sunt Domnul, care vă sfințesc. Să țineți Sabatul, căci el va fi pentru voi ceva sfânt. Cine îl va călca va fi pedepsit cu moartea; cine va face vreo lucrare în ziua aceasta va fi nimicit din mijlocul poporului său.»”
- ▶ **Deuteronomul 5:12-14**
„Ține ziua de odihnă, ca s-o sfințești, cum ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău. Șase zile să lucrezi și să-ți faci toate treburile. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă a Domnului, Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici boul tău, nici măgarul tău, nici vreunul din dobitoacele tale, nici străinul care este în locurile tale, pentru ca și robul și roaba ta să se odihnească întocmai ca tine.”
- ▶ **Isaia 58:13,14**
„Dacă îți vei opri piciorul în ziua Sabatului, ca să nu-ți faci gusturile tale în ziua Mea cea sfântă; dacă Sabatul va fi desfătarea ta, ca să sfințești pe Domnul, slăvindu-L, și dacă-l vei cinsti, neurmând căile tale, neîndeletnicindu-te cu treburile tale și nededându-te la flectării, atunci te vei putea desfăta în Domnul, și Eu te voi sui pe înălțimile țării, te voi face să te bucuri de moștenirea tatălui tău Iacov; căci gura Domnului a vorbit.”
- ▶ **Ezechiel 20:12**
„Le-am dat și Sabatele Mele, să fie ca un semn între Mine și ei, pentru ca să știe că Eu sunt Domnul, care-i sfințesc.”
- ▶ **Matei 12:8**
„Căci Fiul omului este Domn și al Sabatului.”

Ce legătură are cu mine?

- ▶ Ți s-a întâmplat vreodată să-ți fie groază că vine Sabatul sau să aștepți cu nerăbdare să treacă? Nu cumva ziua aceasta este pentru tine o listă lungă de „să nu...”?
- ▶ Sunt unii părinți care nu au reușit să-i facă pe copiii lor să guste bucuriile Sabatului, ci doar i-au „îngrădit”, făcându-le o listă lungă de „nu e voie...”
- ▶ Dar acum ești destul de mare ca să înțelegi Sabatul și să răspunzi tu însuși de atitudinea pe care o ai față de el.
- ▶ Dumnezeu a pus deoparte ultima zi a săptămânii, ca să fie un fel de monument de aducere-aminte a creației. El dorește ca, cel puțin o dată pe săptămână, să ne amintim că El este Creatorul.
- ▶ Dumnezeu a plănuțit ca noi să lucrăm, să învățăm și să avem tot felul de alte activități timp de șase zile, dar ziua a șaptea trebuie să fie ca o pauză, ca un moment de schimbare a ritmului. De aceea a numit-o „zi de odihnă”.
- ▶ În cea mai mare parte a timpului, noi ne folosim de talentele pe care ni le-a dat Dumnezeu și ne bucurăm de darurile Sale, dar Domnul a hotărât o zi în care mintea noastră să nu se mai ocupe tot de noi, ci să aprecieze binecuvântările Sale.
- ▶ Fă-ți o listă cu lucrurile pe care ai dori să le faci în Sabat! Compară lista aceasta cu ceea ce spune Biblia despre respectarea Sabatului!

Cum se întâmplă?

- ▶ Iată câteva sugestii care te vor ajuta să faci din Sabat o zi cu adevărat plăcută:
  1. Începe chiar din prima zi a săptămânii să te gândești la bucuria de a fi o zi întregă cu cel mai bun Prieten al tău.
  2. Planifică-ți pentru Sabat niște activități la care L-ai putea invita pe Isus să te ajute.
  3. Petrece câțva timp așa cum Își petrecea Isus timpul în Sabat – făcând bine.
  4. Discută cu prietenii despre lucruri pe care ați dori să le discutați cu Isus.
  5. Petrece împreună cu familia timp special pentru închinare.
  6. Gândește-te cum ar trebui să-ți planifici timpul în Sabat, pentru ca această zi să fie o zi deosebită pentru tine și Isus.
- ▶ Citește **Isaia 66:22,23**. Încearcă să-ți închipui că ești în casa minunată care a fost pregătită special pentru tine. Totul în jur este fără cusur și minunat, pentru că Dumnezeu a făcut un Pământ nou și a șters orice urmă a păcatului. Imaginează-ți deliciul unei dimineți de Sabat, când toți se adună în jurul tronului lui Dumnezeu. Va fi un serviciu divin cu totul deosebit, o mare serbare! Și, în același timp, marea serbare săptămânală.
- ▶ Și acum, iată ce scrie Ellen White: „Mi s-a arătat că Legea lui Dumnezeu va dura veșnic și va exista pe Noul Pământ pentru toată veșnicia. La creațiune, când au fost puse temelile Pământului, fiii lui Dumnezeu priveau cu admirație la lucrarea ce ieșea din mâinile Creatorului și toată oștirea cerească scotea strigăte de bucurie. Atunci a fost întemeiat și Sabatul. La încheierea celor șase zile ale creației, Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea de tot lucrul pe care îl făcuse; El a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, deoarece în această zi S-a odihnit de tot lucrul Său. Sabatul a fost instituit în Eden, înainte de cădere, și a fost păzit de Adam și de Eva și de toată oștirea cerului. Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea și a binecuvântat-o și a sfințit-o. Am văzut că Sabatul nu va fi niciodată desființat, ci sfinții răscumparați, împreună cu toate oștile îngerești, îl vor păzi în onoarea Creatorului, de-a lungul veșniciei.” (*Experiențe și viziuni*, p. 163)

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

▶ _____
 _____
 _____
 _____

START

Ziua mamei

Pe 8 mai 1907, în biserica metodistă Andrews din Grafton, statul Virginia de Est, a fost serbată pentru prima dată ziua mamei. Cu acea ocazie, pastorul a folosit pentru predică textul din Ioan 19:27: „Iată mama ta”.

Priviți pentru un moment la mama voastră. Haideți să o privim ca printr-un diamant, folosind literele acestui cuvânt pentru a spune câte ceva despre caracterul și frumusețea ei.

D – este pentru dorințele pe care le are pentru viața ta: să fii fericit și să ai succes. Dar cel mai mult dorește să-L iubești pe Dumnezeu. Când erai mic și te legăna ca să adormi, te vedea crescând și lucrând pentru Domnul.

I – este pentru îngrijire, pentru toate acele ore petrecute lângă patul tău, ținându-te de mână. Îngrijirea ei plină de iubire a făcut mai mult decât orice medicament, ajutându-te să fii iar sănătos.

A – este pentru apreciere. Când ai făcut ceva bine, mama a fost totdeauna lângă tine, să-și exprime aprecierea. Îmbrățișarea ei este mai de valoare decât toate trofeele pe care le-ai putea câștiga, este mai bună decât orice 10 din carnetul de note sau decât orice premiu pe care l-ai putea lua la vreun concurs.

M – este pentru melodiile pe care le-ai învățat pe genunchii mamei. Este pentru textele pe care le-ai învățat cu ea, pentru Școala de Sabat. De multe dintre acele cântări și texte îți vei aduce aminte tocmai atunci când vei avea mai mare nevoie de ele.

A – este pentru ascultare, pentru ascultarea învățată cu greu sub mustrea mamei. Uneori, a trebuit să fii pedepsit, dar acum Îl iubești pe Dumnezeu și ascuți de El, pentru că ea te-a învățat cum.

N – este pentru natură, pentru toate lucrurile frumoase ale creațiunii lui Dumnezeu, pe care ea te-a învățat să le vezi. Îți aduci aminte cum ați fost împreună la grădina zoologică? Dar de plimbările voastre, de păsărelele pe care ți le arăta, de stele, de florile din grădină, pe care le admirați sau le culegeați împreună?

T – este pentru ținută. Toată ziua, mama spală, calcă, repară, coase, pentru ca tu să arăți cât mai bine.

Toate aceste litere la un loc vor da cuvântul **DIAMANT**. Este o piatră prețioasă, de fapt, cea mai prețioasă. Așa este mama pentru noi, astăzi și întotdeauna. Fără îndoială că nu ai lăsat să treacă ziua mamei, așa ca oricare altă zi. Totuși cred că ai putea face și astăzi ceva drăguț pentru mama. Oricum, să nu te duci diseară la culcare, fără să o săruți și să-i spui cât de mult o iubești. (D. Watts, *Aceasta este ziua*, p. 134)

„Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău.” (Exodul 20:12)

Iată părerea mea

- ▶ Planul inițial al lui Dumnezeu a fost ca fiecare copil să se nască într-un cămin în care să existe o mamă și un tată, care să-l iubească, să aibă grijă de el și să-l învețe să-L iubească pe Dumnezeu.
- ▶ Domnul, Autorul vieții, este și autoritatea supremă, de care trebuie să asculte orice ființă creată. Cu toate acestea, El a trecut o parte din răspunderea acestei autorități asupra părinților și, de aceea, copiii trebuie să înțeleagă faptul că ascultarea lor de părinți, de profesori și de alte persoane care poartă răspunderea lor înseamnă de fapt respect față de Dumnezeu.
- ▶ Citește **Efeseni 6:1-4** și trece pe rândurile următoare obligațiile fiecăruia:

Copiii _____

_____

_____

Părinții _____

_____

_____

- ▶ Uneori, sunt situații triste când, din cauza unor accidente sau a unor boli, unii copii rămân orfani. Gândește-te la toate lucrurile pe care le aduce o mamă în viața copilului ei. Notează apoi pe rândurile de mai jos ce anume lipsește din viața unui copil care nu mai are mamă.

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- ▶ *„Copiii trebuie să simtă că sunt datori față de părinții lor, care au vegheat asupra lor în prunție și i-au îngrijit când au fost bolnavi. Ei trebuie să-și dea seama că părinții lor au avut multe griji din cauza lor. Mai ales părinții conștiincioși, evlavioși, au avut cea mai mare grijă ca fiii și fiicele lor să apuce pe calea cea bună. Cât de grea le-a fost inima când și-au văzut copiii greșind! Dacă acești copii, care au produs acele dureri de inimă, ar putea vedea efectul căilor urmate de ei, cu siguranță că s-ar îmblânzi. Dacă ar putea vedea lacrimile mamei și auzi rugăciunile ei către Dumnezeu în favoarea lor, dacă i-ar putea asculta suspinele și oftatul, inimile lor ar fi sensibilizate și și-ar mărturisi degrabă greșelile și ar cere iertare.”* – Ellen White, autoare inspirată
- ▶ *„Părinții sunt îndreptățiți astfel la o dragoste și un respect cum nu este dat nimănui altcuiva să aibă. Dumnezeu Însuși, care a așezat asupra lor o responsabilitate pentru sufletele încredințate grijii lor, a poruncit ca, în anii de la început ai vieții, părinții să țină locul lui Dumnezeu pentru copiii lor. Iar acela care respinge autoritatea îndreptățită a părinților săi respinge autoritatea lui Dumnezeu. Porunca a cincea cere din partea copiilor nu numai să dea respect, supunere și ascultare părinților lor, ci de asemenea să le dea dragostea și amabilitatea lor, să le ușureze poverile, să le apere prestigiul, să-i ajute și să-i mângâie la bătrânețe.”* – Ellen White, autoare inspirată

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ A avut niște vise neobișnuite. Frații lui îl urau. Tatăl îl favoriza și i-a făcut o haină mai deosebită. În mod sigur știi despre cine vorbesc.
- ▶ Iosif nu era favorizat ca întâi născut, pentru că nu era el întâiul născut.
- ▶ Nu era nici cel mai mic dintre copii. Dar probabil că tatăl îl iubea pentru că era mereu voios și ascultător. Biblia ne mai arată un motiv pentru care Iosif era considerat un copil deosebit. Vezi **Geneza 37:3**.
- ▶ Ce a făcut tatăl său pentru a-i arăta că îl iubește foarte mult?
- ▶ Încearcă să-ți închipui cât a suferit Iacov când fiii săi au venit cu haina lui Iosif, sfâșiată și plină de sânge! Și încearcă să-ți închipui groaza care a pus stăpânire pe băiatul de șaptesprezece ani, care a fost dus într-o țară străină, unde avea să fie vândut ca sclav, el, băiatul preferat al tatălui!
- ▶ În Egipt, Iosif a fost, pe rând, sclav, administrator, pușcăriaș și prim-ministru. Pe vremea aceea nu existau servicii poștale, nici telefoane, așa că, ani în șir, nu a mai avut nicio veste de la tatăl său. Cât de surprins a fost să-i vadă deodată pe frații săi, care nu l-au recunoscut, și să-i întrebe despre tata. Desigur că nu ai uitat cum i-a pus la încercare, să vadă dacă se schimbaseră sau erau la fel de egoiști și neîndurători ca atunci când îl vânduseră.
- ▶ În cele din urmă, li s-a făcut cunoscut și a aranjat lucrurile în așa fel ca să poată veni toți, împreună cu familiile lor, în Egipt, unde era hrană din belșug.
- ▶ Deși fuseseră despărțiți atâta timp, iar el ajunsese guvernator al Egiptului, Iosif încă îl iubea foarte mult și îl respecta pe tatăl lui.

- ▶ **Efeseni 6:1,3**
„Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept. Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta este cea dintâi poruncă însoțită de o făgăduință ca să fii fericit și să trăiești multă vreme pe pământ.”

Dumnezeu spune...

- ▶ **Exodul 21:15,17**
„Cine va lovi pe tatăl său sau pe mama sa să fie pedepsit cu moartea... Cine va blestema pe tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit cu moartea.”
- ▶ **Leviticul 19:3**
„Fiecare din voi să cinstească pe mama sa și pe tatăl său și să păzească Sabatele Mele. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.”
- ▶ **Deuteronomul 5:16**
„Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, cum ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău, ca să ai zile multe și să fii fericit în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău.”
- ▶ **Proverbele 1:8**
„Ascultă, fiule, învățătura tatălui tău și nu lepăda îndrumările mamei tale!”
- ▶ **Proverbele 17:6**
„Copiii copiilor sunt cununa bătrânilor, și părinții sunt slava copiilor lor.”
- ▶ **Proverbele 22:28**
„Nu muta hotarul cel vechi, pe care l-au așezat părinții tăi.”
- ▶ **Proverbele 23:22**
„Ascultă pe tatăl tău, care te-a născut, și nu nesocoti pe mama ta, când a îmbătrânit.”
- ▶ **Coloseni 3:20**
„Copii, ascultați de părinții voștri în toate lucrurile, căci lucrul acesta place Domnului.”
- ▶ **2 Timotei 3:1-4**
„Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, ne iubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfați; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu.”

Ce legătură are cu mine?

- ▶ În noaptea de 28/29 mai 1914, vasul *Empress of Ireland*, având 1477 de pasageri la bord, naviga pe râul St. Lawrence, în jos. Din partea opusă venea un vas norvegian, *Storstad*. De abia au apucat să schimbe câteva semnale și dintr-odată s-a lăsat o ceață deasă. După câteva minute, când ceața s-a risipit, pasagerii de pe *Empress* au văzut îngroziți cum prora vasului norvegian, placată cu oțel, se îndrepta direct spre tribordul vasului lor. S-a dat o avertizare, dar a fost prea târziu. În cincisprezece minute, vasul *Empress* s-a scufundat, luând cu el o 1014 vieți. Greșeala a fost a vasului norvegian. Alfred Toftenes, ofițerul de rang unu, nu avea experiență. Ar fi trebuit să-l cheme pe căpitan pe punte, la primul semn de ceață. Avea nevoie de sfatul cuiva care mai trecuse prin astfel de situații. Dar, încrezându-se în propria judecată, el a schimbat direcția și a izbit celălalt vas cu toată forța.
- ▶ Și astăzi, mulți tineri fac la fel ca acel ofițer. Vor să-și fie propriul „căpitan”, adică să se conducă singuri, să facă așa cum cred ei. Sfaturile părinților și ale profesorilor nu sunt ascultate...
- ▶ Ar fi bine să căutăm sfatul bătrânilor, dar, mai mult decât atât, să ne dăm seama că avem nevoie de înțelepciunea divină, care să ne conducă prin apele periculoase ale vieții.
- ▶ Așa a făcut Isaac. De când era mic, el fusese învățat să îl iubească pe Dumnezeu și să asculte de El și să-și iubească părinții și să asculte de ei. Ascultarea dovedită cu ocazia aceea deosebită, pe Muntele Moria, nu a fost ceva ieșit din comun pentru Isaac. Chiar atunci când i s-a cerut ceva care părea fără niciun rost și de neînchipuit, Isaac a ales să-L onoreze pe Dumnezeu și să asculte de tatăl său, rămânând liniștit sub amenințarea cuțitului (**Geneza 22:3-13**).

Cum se întâmplă?

- ▶ Citește **Marcu 7:9-13**. În timpul lui Isus, când un om avea bani sau putea să le ofere părinților un dar, dacă dădea banii sau darul respectiv la templu și spunea CORBAN, considera că nu mai avea nicio obligație față de ei. Isus a muștrătat acest obicei, arătând că aceia care făceau astfel doar pretindeau că sunt evlavioși, când, de fapt, călcau porunca a cincea, neglijându-și părinții. Nici astăzi Dumnezeu nu va accepta niciun fel de scuze din partea acelor care își neglijează părinții, se poartă urât cu cei în vârstă sau nu arată respectul cuvenit față de reprezentanții autorității.
- ▶ Care este atitudinea potrivită în fiecare dintre următoarele situații:
Mama spune că la ora nouă trebuie să închid televizorul și să mă pregătesc de culcare.

Bunicul și-a fracturat un picior și este internat în spital.

Un profesor a spus că sunt obraznic și nepoliticos.

Tata m-a rugat să spăl mașina, apoi a plecat în oraș.

Încearcă să faci un acronim folosind literele cuvântului

A
S
C
U
L
T
A
R
E

8

IUBIRE, NU URĂ

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

▶ _____

_____

_____

_____

START

„Dumnezeule, ce-am făcut?”

Pe data de 6 august 1945, pe deasupra orașului Hiroshima, Japonia, lt. col. Paul Tibbets pilota un B-29, pe care îl numise Enola Gay. Acest avion purta o bombă, care fusese poreclită *Little Boy* (Băiețelul). Bombardierul, maiorul Thomas W. Ferebec, a lansat Băiețelul, care a explodat când a atins o altitudine de două mii de picioare deasupra unei clădiri care astăzi este numită Domul Bombei atomice. În câteva secunde, Hiroshima a fost aproape rasă de pe fața pământului.

Tibbets a scris despre acest eveniment în numărul din 24 iulie 1995 al revistei *Newsweek*. „O lumină strălucitoare a umplut avionul. Ne-am întors să ne uităm la Hiroshima. Orașul era ascuns de norul acela înfricoșător... care fierbea, luând forma unei ciuperci. Nimeni din acel avion nu a rostit niciun cuvânt până când Robert Lewis, copilul, l-a bătut pe umăr pe Tibbets și a strigat: „Ia uitați-vă! Uitați-vă acolo!” Atunci, Lewis s-a îndepărtat puțin ca să scrie în jurnal: „Dumnezeule, ce-am făcut?”

Se crede că, până la sfârșitul aceluiași an, peste 140.000 de oameni au murit ca urmare a misiunii bombardierului Enola Gay și a Băiețelului.

În 1946, Paul Tibbets a fost desemnat consultant tehnic în timpul testelor atomice desfășurate pe insulele Bikini. Testele au fost încheiate cu succes în luna noiembrie a aceluiași an. Pentru a sărbători reușita, echipa care participase la testări a organizat o petrecere cu prăjituri și înghețată. În *Washington Post*, a fost publicată o fotografie cu doi amirali ai marinei SUA, surprinși în timp ce tăiau un tort de înghețată de forma unei ciuperci atomice. Amiralii păreau să chicotească pe seama tortului. Soția unuia dintre ei a participat la petrecere și a asistat la tăierea tortului. Ea purta o pălărie care avea, de asemenea, forma ciupercii norului atomic.

Reacția la această fotografie a fost imediată și copleșitor de negativă. Pastorul Bisericii Unitariene „All Souls” din Washington D.C., A. Powell Davies, a reacționat imediat la această fotografie în predica sa din acea săptămână. El a spus: „Cum ar fi dacă oamenii din Hiroshima și Nagasaki ar ști că americanii fac prăjituri din hrana îngerilor, în forma îngrozitoare a aceluiași lucru diabolic ce a adus moartea instantanee a mii dintre prietenii lor și o moarte lentă și îngrozitoare pentru alte mii dintre ei? Este lucrul cel mai ticălos și mai detestabil din câte am văzut în cei optsprezece ani de când trăiesc în această țară în care o iubesc și pe care o consider singura speranță pentru viitorul omenirii pe acest pământ.”

Ziarele de pe toate continentele, cu excepția Antarcticii, au publicat textul declarației lui Davies. Fotografia și comentariile lui Davies au atins conștiința Americii. Deși dezbaterile despre inutilitatea și lipsa de justificare a lansării bombeii au continuat, americanii au căzut de acord asupra unui lucru. Moartea a o sută patruzeci de mii de japonezi, bărbați, femei și copii, nu a fost deloc un lucru amuzant. A fost ca și cum fiecărui american i s-ar fi pus întrebarea pe care a notat-o Robert Lewis în jurnalul său: „Dumnezeule, ce-am făcut?”

Cugetătorii lumii sunt de acord că viața umană este sacră. Pierderea vieții nu este niciodată ceva de care să râzi. Porunca a șasea exprimă concis aceste sentimente: „Să nu ucizi!” (Exodul 20:13).

***

– continuare în pag. 32 –

Iată părerea mea

- ▶ Iată o povestire biblică despre doi frați care nu prea se înțelegeau. Erau gemeni și crescuseră împreună, dar nu semănau deloc. Iacov și Esau erau foarte diferiți. Citește **Geneza 25:27,28**.
- ▶ Cred că îți amintești cum l-a înșelat Iacov pe tatăl său, care era aproape orb, și l-a făcut să-i dea binecuvântarea de întâi născut, care i se cuvenea fratelui său. Frații nu se înțeleseseră niciodată prea bine, dar această faptă a lui Iacov a stârnit cu adevărat mânia lui Esau. Și știți urmarea. După douăzeci de ani, Iacov s-a întors în ținutul unde locuiau tatăl său și Esau. Mama murise. Cei doi frați se îmbogățiseră și, cu timpul, mai uitaseră de dușmănia dintre ei. Cum s-a desfășurat până la urmă întâlnirea dintre cei doi?

– continuare din pag. 31 –

Isus este Cel care a rostit, de pe Sinai, în auzul israeliților, porunca: „Să nu ucizi” – nimeni nu trebuie să ia viața unui om, nu? Și totuși, când Isus a fost pe pământ, în Predica de pe Munte S-a referit din nou la porunca a șasea, explicând-o mai pe larg (vezi **Matei 5:21,22**). În afară de uciderea propriu-zisă, ce alt lucru spune Isus că este la fel de condamnat?

Termenul *raca*, folosit în vers. 22, exprimă un dezgust profund și disprețul față de o persoană care e considerată lipsită de inteligență, stupidă, fără nicio valoare. Dacă îi spunem cuiva „prostule”, de fapt arătăm că îi disprețuim gândurile și motivele, deci îl judecăm, or dreptul de a judeca pe cineva îi aparține numai lui Dumnezeu.

Desigur că am înțeles că orice atitudine sau faptă prin care aducem vătămare fizică sau sufletească unui alt om este o călcare a poruncii a șasea. Iar Dumnezeu nu dorește nicidecum așa ceva. Citește **1 Ioan 3:15-18** și încearcă să reformulezi porunca a șasea, arătând nu ce nu trebuie să facem, ci, în mod pozitiv, ce trebuie să facem.

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- ▶ „*Legea celor Zece Porunci nu trebuie văzută «numai din latura prohibitivă, ci și din aceea a milei».* De exemplu, porunca a șasea: «Să nu ucizi»; ea are și o dimensiune pozitivă: «Să promovezi viața». Este voia lui Dumnezeu ca urmașii Săi să caute să promoveze binele și fericirea tuturor acelorora care intră în sfera lor de influență.” – AZȘ cred...
- ▶ „*lertarea împlinește porunca a șasea, care spune: «Să nu ucizi». Fariseii și cărturarii credeau că o împlinesc, dar Domnul Isus spune că și atunci când urăști ești vinovat de ucidere. Când nu mai vrei să auzi de cineva care te-a ofensat, când spui: «Nu vreau să-l mai văd niciodată!», de fapt, rostesti: «Aș vrea să fie mort!» Biblia spune că ești vinovat de crimă când procedezi așa. E nevoie să ierți, pentru că altfel, Legea lui Dumnezeu te condamnă.»* – C. Handaric, scriitor creștin
- ▶ „*Crima, avortul, eutanasia, degradarea demnității umane, sinuciderea, violența, toate intră sub incidența poruncii a șaptea.*” – H. M. Johnson, predicator
- ▶ „*Domnul Hristos desăvârșește porunca a șasea, condamnăm nu numai crima, ci și rădăcinile ei din inima omului: ura, dorința de răzbunare, mânia, nervozitatea, căci crima, înainte de a fi săvârșită în afară, e săvârșită în inima omului și, chiar dacă e săvârșită numai în inimă, e tot crimă. Hristos a spus: «Ați auzit că s-a spus celor din vechime să nu ucizi, oricine va ucide va cădea sub judecată; dar eu vă spun că oricine se mânie pe fratele său va cădea sub pedeapsa judecății» (Matei 3:21,22).*” – C. Mihăescu, predicator
- ▶ „*Siguranța și curăția poporului cereau ca păcatul uciderii să fie pedepsit cu asprime. Viața omului, pe care numai Dumnezeu o poate da, trebuie să fie socotită ca ceva sfânt.*” – Ellen White, autoare inspirată

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Dacă mânia este la fel de vinovată ca uciderea, ce ar trebui să fac, pentru a o putea stăpâni?
- ▶ Supărarea ne stârnește niște reacții foarte vii. Iată trei moduri de a reacționa la mânie. Încercuiește-l pe cel care ți se potrivește.
  1. Nu accepți ideea că ești supărat. Te închizi în tine. (Dar nu uita că nu te poți juca oricum cu corpul tău! De aici apar durerile de cap, stările de deprimare, tot felul de dureri etc.)
  2. Te descarci: țipi, lovești, spargi. (Tensiunea adunată în tine trebuie să iasă pe undeva, e drept, dar poți găsi un alt mod de a-ți descărca energia, așa ca să nu faci rău nimănui și să nu strici nimic.)
  3. Recunoști că ești supărat. Recunoaște lucrul acesta mai întâi față de tine însuși, apoi înaintea lui Dumnezeu și, dacă este cazul, și față de persoana care te-a supărat. (Recunoscând că ești supărat, vei reuși să-ți stăpânești mânia înainte să pună ea stăpânire pe tine.)
- ▶ Și iată și cum poți să-ți stăpânești mânia:
  1. Învață să-ți recunoști sentimentele, astfel ca să poți stăpâni situația înainte de a „exploda”.
  2. Odată, când nu te simți frustrat (adică năpăstuit, neglijat, neluat în seamă), fă-ți „un plan de bătaie” pentru situații de felul acesta, adică gândeste-te cum ar trebui să te porți atunci.
  3. Fă o listă cu consecințele mâniei.
  4. Roagă-L pe Domnul să te ajute să treci cu bine peste momentele grele.
- ▶ Citește **Efeseni 4:26**. Ce înțelegi tu de aici?

▶ **Apocalipsa 21:8**

„Dar cât despre fricoși, necredincioși, scârboși, uci-gași... închinătorii la idoli și toți mincinoșii, partea lor este în iazul care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua.”

▶ **Apocalipsa 22:15**

„Afară sunt câinii, vrăjitorii..., ucigașii, închinătorii la idoli și oricine iubește minciuna și trăiește în minciună!”

Dumnezeu spune...

- ▶ **Geneza 9:6**
„Dacă varsă cineva sângele omului, și sângele lui să fie vărsat de om; căci Dumnezeu a făcut pe om după chipul Lui.”
- ▶ **Numeri 35:31,33**
„Să nu primiți răscumpărare pentru viața unui ucigaș vinovat de moarte, ci să fie pedepsit cu moartea. Să nu pângăriți țara unde veți fi, căci sângele celui nevinovat pângărește țara; și ispășirea sângelui vărsat în țară nu se va putea face decât prin sângele celui ce-l va vărsa.”
- ▶ **Deuteronomul 5:17**
„Să nu ucizi.”
- ▶ **Matei 5:21,22**
„Ați auzit că s-a zis celor din vechime: «Să nu ucizi; oricine va ucide va cădea sub pedeapsa judecății.» Dar Eu vă spun că oricine se mânie pe fratele său va cădea sub pedeapsa judecății și oricine va zice fratelui său: «Prostule!» va cădea sub pedeapsa Soborului; iar oricine-i va zice: «Nebunule» va cădea sub pedeapsa focului gheenei.”
- ▶ **Psalzii 34:13**
„Ferește-ți limba de rău și buzele de cuvinte înșelătoare!”
- ▶ **Psalzii 52:4**
„Tu iubești numai cuvinte nimicitoare, limbă înșelătoare!”
- ▶ **Proverbele 6:16-19**
„Șase lucruri urăște Domnul, și chiar șapte Îi sunt urâte: ochii trufași, limba mincinoasă, mâinile... care varsă sânge nevinovat, inima care urzește planuri nelegiuite, picioarele care aleargă repede la rău, martorul mincinos, care spune minciuni, și cel ce stârnește certuri între frați.”
- ▶ **1 Ioan 3:15**
„Oricine urăște pe fratele său este un ucigaș; și știți că niciun ucigaș n-are viața veșnică rămânând în el.”

Ce legătură are cu mine?

- ▶ A ucide înseamnă a lua viața. Omucidere înseamnă a lua viața unui om. Cu siguranță că știi ce înseamnă sinucidere – a-ți lua singur viața. Lucrul acesta se poate face în multe feluri: cu un pistol sau altă armă, cu o frânghie, cu un cuțit – și mori pe loc. Dar se poate să te sinucizi treptat, puțin câte puțin, nu dintr-odată – cu băutură, țigări, droguri și chiar cu... lingura și furculița.
- ▶ Alcoolul acționează mult mai rapid asupra unui corp tânăr decât asupra celui al unui adult. Un adult care bea face ciroză hepatică în cincisprezece-douăzeci de ani, pe când la un adolescent (de paisprezece ani) care bea, ciroza apare în numai cincisprezece-douăzeci de luni!
- ▶ Dar țigările? Fiecare țigară scurtează viața fumătorului cu un număr de minute, ca să nu mai vorbim de bolile de inimă și de plămâni care se datorează fumatului.
- ▶ Și cocaina sau marijuana? Drogurile scad foarte mult rezistența corpului la îmbolnăvire și distrug celulele creierului atât de rău, încât chiar și viața care mai rămâne nu mai este viață.
- ▶ Bine, veți zice, dar ce amestec au aici... lingura și furculița? Măncarea pe care o alegem influențează în bine sau în rău calitatea vieții. Pentru Adam și Eva, hrana era alcătuită din fructe, zarzavaturi, cereale și nuci, pe care le găseau din belșug în desăvârșita grădină a Edenului. Dacă ne gândim cam ce mâncăm noi astăzi, ne vom da seama că mulți dintre noi s-au îndepărtat destul de mult de planul lui Dumnezeu. Cred că am fi mult mai sănătoși dacă am alege cu mai multă grijă lucrurile pe care le introducem în corp, prin hrană.

Cum se întâmplă?

- ▶ Există vreo împrejurare în care este permis să ucizi? Ce e de făcut în vreme de război? În caz de război, un creștin trebuie să-și ajute țara cu arma în mână sau nu?
  - ▶ Nu. Cele Zece Porunci ne spun în mod clar: „Să nu ucizi”. Noi trebuie să ne onorăm țara fără a-L dezónora pe Dumnezeu. Aceasta înseamnă că, în timp de război, ne vom sluji țara pe orice cale posibilă, dar fără arme.
  - ▶ O persoană care, datorită convingerilor sale religioase, nu poate să folosească arma împotriva unei alte ființe omeneste mai este numită și „protestatar din motive de conștiință”.
  - ▶ O astfel de persoană a fost și soldatul Stanley W. Crook. El a obținut de două ori medalia Steaua de Argint pentru vitejia dovedită pe câmpul de luptă din Coreea.
Odată, a fost trimis cu o patrulă de noapte să descopere pozițiile inamice. Pe drum, soldații au trecut peste un câmp minat și mai mulți au fost grav răniți. În fața inamicului, Stanley și-a făcut vitejește datoria, îngrijindu-i pe răniți și pe muribunzi.
La 5 iulie 1953, lupta era în toi. Sub tirul intens al inamicului, el i-a ajutat pe mulți răniți, ducându-i la adăpost, apoi a rămas în urmă să-i dea plasmă unui alt rănit. Atunci a fost lovit de gloanțele inamice și a murit. Armata Statelor Unite l-a declarat erou.
Dar iată propriile lui cuvinte, dintr-o scrisoare trimisă acasă, după ce aflase de prima distincție: „Nu sunt un erou. Nu mi-am făcut decât datoria pe care mi-a încredințat-o Dumnezeu.”
  - ▶ Asta este tot ce se poate spune despre un ne-combatant: nu luptă cu arma în mână, nu ucide, dar își servește țara așa cum dorește Dumnezeu, așa cum poți să faci și tu – nu luând viața, ci salvând-o. (D. Watts, *Aceasta este ziua*, p. 190)
  - ▶ Ce altceva crezi că mai interzice porunca a șasea în afară de actul propriu-zis de a ucide?
-
- ▶ Ce zici de a distruge reputația cuiva sau de a-i submina personalitatea unei persoane?
-

9

FERICIREA ÎN FAMILIE

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

▶ _____

_____

_____

_____

START

Planul inițial al lui Dumnezeu

Încearcă să-ți imaginezi minunata grădină a Edenului – un cămin desăvârșit pentru primii oameni pe care i-a creat Dumnezeu. Edenul era „darul de nuntă” oferit de Dumnezeu primilor noștri părinți. Acest dar avea funcții multiple: era atelierul în care lucrau alături; era școala în care învățau să rămână veșnic fericiți – iar profesorul lor era Dumnezeu cel atotștiutor; era templul în care au fost cununați și în care, Sabat de Sabat, se întâlneau cu Creatorul lor, de la care învățau cele mai sublime lecții de iubire.

Dumnezeu a așezat iubirea în inima lui Adam și a Evei, prin creație. Ca și culorile curcubeului, iubirea are multe nuanțe. Una dintre ele este iubirea dintre soț și soție.

Istoria creării lui Adam și a Evei este atât de frumoasă! Bărbatul chipeș, cu mușchi puternici, desăvârșit din toate punctele de vedere, a suferit o intervenție chirurgicală chiar în ziua în care a fost creat. Dumnezeu a folosit o coastă a lui Adam ca „material” din care să o facă pe frumoasa lui soție. Imaginează-ți cum trebuie să fi fost când Adam s-a trezit și a văzut-o lângă el pe femeia atât de frumoasă, pe care Dumnezeu de-abia o crease, și când și-a dat seama că ea era cu adevărat o parte din el însuși, din corpul lui! Fără teama de a greși cumva, putem numi asta dragoste la prima vedere!

Citește Geneza 2:23 și trece pe rândurile de mai jos cuvintele pe care le-a rostit Adam, în clipa aceea (probabil când și-a recăpătat graiul).

_____

_____

_____

Este lesne de înțeles de ce Adam și Eva s-au simțit ca fiind una, un singur trup. Următorul verset arată cum avea să fie dincolo de Eden această unitate – unirea în căsătorie – când spune: „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa și se vor face un singur trup” (Geneza 2:24).

Planul lui Dumnezeu era ca soțul și soția să se bucure de o relație atât de strânsă și de un devotament reciproc perfect, încât să simtă că până și corpurile lor alcătuiesc un tot, că sunt legate unul de celălalt. Când unul suferă, suferința lui va fi simțită și de celălalt. Dumnezeu știa că doi oameni care se iubesc își vor purta de grijă unul altuia, se vor ajuta unul pe altul în lupta cu ispitele și se vor sprijini atât la bine, cât și la rău.

Trecuseră deja secole de când păcatul stricase planul inițial al lui Dumnezeu, când au fost scrise în Scriptură pentru noi următoarele cuvinte: „Căsătoria să fie ținută în toată cinstea” (Evrei 13:4). Planul de la început al lui Dumnezeu cu privire la căsătorie a rămas valabil și pentru zilele noastre.

Iată părerea mea

- ▶ Avraam trebuia să se gândească la o soție pentru fiul său. Nu ar fi vrut să-l vadă căsătorit cu o canaanită, așa că l-a chemat pe cel mai de încredere dintre slujitorii săi și i-a încredințat o misiune deosebită – aceea de a găsi o soție potrivită pentru Isaac. Avraam i-a atras atenția mai cu seamă la două lucruri: 1. Să nu aleagă pentru Isaac o soție dintre canaanite. 2. Să se întoarcă în țara de unde veniseră, ca să-i aducă lui Isaac o soție dintre rudele sale, temătoare de Dumnezeu.
- ▶ Slujitorul a pornit către Mesopotamia cu inima cam grea, simțind că misiunea care îi fusese încredințată îl depășea. Simțea cât de mare este răspunderea de a face o alegere corectă și înțelegea că, pentru aceasta, va avea nevoie de călăuzirea directă a lui Dumnezeu (**Geneza 24:12-14**). Faptul că primise din partea lui Dumnezeu un răspuns atât de exact i-a dat slujitorului (dar și lui Avraam și lui Isaac) asigurarea că Dumnezeu condusese totul. Dumnezeu este și astăzi la fel de dispus să-i conducă pe aceia care Îi cer ajutorul atunci când este vorba de alegerea soțului sau a soției.
- ▶ Fă o listă de cupluri biblice și gândește-te ce poți să înveți de la fiecare dintre ele.

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- ▶ *„Căminul ar trebui să fie ceea ce implică acest cuvânt. Ar trebui să fie un mic colț de cer pe pământ, un loc în care sentimentele să fie cultivate cu grijă, și nu înăbușite. Fericirea noastră depinde de felul în care cultivăm dragostea, împreună-simțire și adevărata curtoazie unii față de alții. Un colț de cer este acel cămin în care domnește Duhul lui Dumnezeu. Dacă este împlinită voința lui Dumnezeu, soțul și soția se vor respecta reciproc și vor cultiva iubirea și încrederea.”* – Ellen White, scriitoare inspirată
- ▶ *„Căsătoria presupune multe suferințe, însă celibatul nu oferă niciuna.”* – Samuel Johnson, scriitor englez
- ▶ *„Familia reprezintă raiul într-o lume nemiloasă.”* – Christopher Lasch, gânditor
- ▶ *„Instituția căsătoriei a fost întemeiată de Dumnezeu în Eden. Isus a proclamat-o ca unire pentru toată viața dintre un bărbat și o femeie, într-o părtașie plină de iubire. Pentru creștin, legământul căsătoriei este făcut cu Dumnezeu ca și cu tovarășul de viață și trebuie să se realizeze numai între persoane ce împărtășesc o credință comună. Iubirea reciprocă, onoarea, respectul și responsabilitatea constituie însăși baza acestor legături, care trebuie să reflecte iubirea, sfințenia, fidelitatea și permanența relațiilor dintre Hristos și biserica Sa.”* – AZȘ cred...

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Se spune că în 1284, în orașul Hamelin din Germania, a fost o invazie de șobolani. Cursele de șoareci și otrava s-au dovedit ineficiente, de aceea orașul a importat 1 100 de pisici din Bremen. Dar șobolanii păreau că se înmulțesc. Până într-o zi, când a apărut un bărbat cu o înfățișare ciudată, îmbrăcat cu o jachetă roșie, cu o pălărie ascuțită, cu pantaloni bufanți și ciorapi gri, care s-a dus la bătrânii orașului și s-a oferit să curețe orașul de șobolani pentru suma de o sută de ducăți. După ce au făcut târgul, omul a luat un fluier și a început să cânte o melodie. Imediat, din mansarde, din beciuri, din poduri și de prin toate găurile, au apărut mii de șoareci și șobolani. S-au strâns în jurul omului care își cânta melodia vrăjită. El i-a dus încetisor spre râul Weser, unde s-au înecat...
- ▶ S-ar putea ca acest cântăreț ciudat să nu fi existat în realitate, dar astăzi există sigur unul care încântă lumea, făcându-i pe oameni să se țină după el, la fel de caraghios ca șoarecii care s-au ținut după cântărețul din poveste. Este Satana, care se folosește de muzică, de reclame de tot felul, de filme ca să-i ademenească pe oameni să aibă gânduri nesfinte și nerușinate și să facă tot felul de păcate.
- ▶ Citește **Matei 6:27,28**. Tot felul de lucruri ne atrag atenția și încercă să ne facă să «ne ținem după ele». Sunt ademenirile lui Satana, «ciudatul cântăreț din fluier». Totuși noi nu trebuie să ne lăsăm amăgiți, ci să-L urmăm pe Isus, adevăratul Conducător, care ne va da puterea să alegem ce este corect, și să ne păstrăm curați în toate, deci și în ce privește relațiile sexuale, așa cum a fost planul Său de la început.

- ▶ **2 Corinteni 6:16**
„Cum se împacă Templul lui Dumnezeu cu idoli? Căci noi suntem Templul Dumnezeului celui viu...”

Dumnezeu spune...

- ▶ **Exodul 20:14**
„Să nu precurvești.”
- ▶ **Proverbele 28:7**
„Cel ce păzește legea este un fiu priceput, dar cel ce umblă cu cei desfrânați face rușine tatălui său.”
- ▶ **Romani 13:13**
„Să trăim frumos, ca în timpul zilei, nu în chefuri și în beții; nu în curvii și în fapte de rușine; nu în certuri și în pizmă.”
- ▶ **1 Corinteni 5:11**
„Ci v-am scris să n-aveți niciun fel de legături cu vreunul care, măcar că își zice «frate», totuși este desfrânat sau lacom de bani, sau închinător la idoli, sau defăimător, sau bețiv, sau hrăpăreț; cu un astfel de om nu trebuie nici să mâncați.”
- ▶ **1 Corinteni 6:15**
„Nu știți că trupurile voastre sunt mădular ale lui Hristos?”
- ▶ **1 Tesaloniceni 4:3**
„Voia lui Dumnezeu este sfințirea voastră: să vă feriți de necurăție (trad engl.)”
- ▶ **Evrei 13:4**
„Căsătoria să fie ținută în toată cinstea...”
- ▶ **1 Corinteni 3:16,17**
„Nu știți că voi sunteți Templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi? Dacă nimicește cineva Templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu; căci Templul lui Dumnezeu este sfânt; și așa sunteți voi.”
- ▶ **1 Corinteni 6:19,20**
„Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt, care locuiește în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.”

Ce legătură are cu mine?

- ▶ Ați auzit despre nisipurile mișcătoare? De departe nimic nu pare straniu, nici periculos. Arată ca nisipul de pe plajă, au aceeași culoare. Când calci pe acest „teren vrăjit”, îi simți numaidecât efectul de capcană. Te tot afunzi, încet, încet, până când nisipul te înghite. Degeaba te zbați, degeaba încerci să te menții la suprafață. În nisip nu se poate înota. Dacă nu intervine la timp cineva din afară, ești pierdut.
- ▶ Așa este și păcatul în general și în special cel al imoralității. Feriți-vă de „terenurile vrăjite” ale păcatului. Mulți tineri și multe tinere s-au pierdut acolo.
- ▶ Ați citit în Biblie despre Dina, unica fiică a lui Iacov. Probabil pentru că nu avea surori, s-a împrietenit cu fetele păgâne, canaanite. O dată, doar o dată, s-a dus să le facă o vizită în orașul lor. Probabil că era o zi de sărbătoare, cu multă muzică și cu paradă. Totul părea atât de frumos! Dar ea a călcat pe nisipurile mișcătoare. Câte lacrimi au curs! Câte vieți au fost curmate!
- ▶ Dar vreau să amintim și de un alt tânăr, care locuia în Babilon. Nu a ales el orașul acesta. A fost dus acolo fără voia lui. Erau atâtea ispite pentru un tânăr ca el, mai ales că era chipeș, era înțelept, era șeful de promoție în școala imperială. Și încă ceva: nu-l vedeau nici părinții, nici comitetul comunității. Dar el a rămas curat. De ce? Știa să-și aleagă prietenii, cărțile, știa să se roage. Babilonul nu l-a putut înghiți – era „legat” de cer!
- ▶ Care sunt sursele de ispită atunci când vine vorba de relații cu persoane de sex opus?

Cum se întâmplă?

- ▶ Din cauza amăgirilor lui Satana, nu este ușor să alegi ce este mai bine pentru viața ta. La vârsta aceasta nu se pune încă problema alegerii unui tovarăș de viață. Dar ai de făcut alte alegeri.
  - ▶ Biblia spune: „Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși” (2 Corinteni 6:14). Crezi că sfatul acesta se referă și la altceva decât la căsătorie? La ce?
-
-
-
- ▶ Știi că se spune: „Cartea este un prieten bun”. Este orice carte un prieten bun? Orice casetă sau CD?
-
-
-
- ▶ Alegerile pe care le faci acum îți formează gusturile, înclinațiile și orientarea pentru alegerile de mai târziu. Deci ai grijă la ce „jug” te înjugi acum!
  - ▶ Scrie pe rândurile de mai jos câteva reguli pe care crezi că ar trebui să le respecte orice adolescent pentru a nu ceda ispitelor lui Satana privind călcarea poruncii a șaptea!

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

▶ _____
 _____
 _____
 _____

START

Până la urmă prins

Nu se putea spune nimic deosebit despre copilăria lui Willie Sutton. Familia lui locuia într-o casă modestă, pe High Street. Tatăl lui era fierar. Familia părea fericită – mergeau la biserică, iar când veneau acasă, mama servea totdeauna un prânz deosebit.

Mama îl trimitea adesea pe Willie la băcănia din colț după cumpărături. Într-o zi, băiatul a șterpelit ceva și a băgat în buzunar, fără ca negustorul să-l vadă. Apoi, a mai făcut așa de câteva ori. Pasul următor a fost să „viziteze” magazinul noaptea. S-a strecurat prin geamul din spate și a furat banii care erau în casă. Nimeni nu l-a bănuit pe el. Ajungând la o anumită vârstă, Willie a descoperit că e mai ușor să furi decât să lucrezi. A mers din oraș în oraș, reușind să dea de fiecare dată spargerii din ce în ce mai mari. Uneori, era prins și închis, dar de fiecare dată reușea să evadeze și își continua viața de jafuri.

Până într-o zi, când jocul s-a terminat. Cineva l-a recunoscut în metrou și a anunțat poliția. Willie Sutton a fost prins și instanța l-a condamnat la treizeci de ani de închisoare, pedeapsă ce urma să fie executată într-o închisoare de stat.

În anii de închisoare, Sutton și-a scris autobiografia. El știa că vor fi unii care îl vor privi ca pe un erou și care vor crede că, dacă el a reușit să scape de atâtea ori, vor putea și ei, dacă vor face la fel. El a dorit să-i avertizeze unde duce această cale. El a spus: „Eu am studiat hoția, așa cum studiază alți oameni dreptul sau contabilitatea. Am făcut din crimă o știință, și totuși am pierdut!”

Totdeauna, cei care calcă legea pierd. Într-o bună zi, păcatele lor vor fi descoperite, pentru că fiecare trebuie să se înfățișeze înaintea scaunului de judecată al lui Dumnezeu.

Ai încercat vreodată să ascunzi ceva ce ai făcut? De ce nu vrei să-ți mărturisești fapta aceasta înainte de ziua judecății, ca să poți primi iertare? Dacă ai furat ceva, dă înapoi sau gândește-te cum ai putea să plătești pentru lucrul respectiv. Cere-I lui Dumnezeu să te ferească să nu cumva să mergi pe urmele lui Willie Sutton.

***

– Știi totul despre ziua Tinei, chiar dacă ea a vrut să fie un mare secret că și-o va serba, zise Jeni cu un zâmbet triumfător.

– De unde știi? o întrebă tanti Mari.

– Azi, în pauză, când am mâncat ce îmi luasem de acasă, am stat cu Ștefi lângă pomul cel mare din curtea școlii, chiar lângă geamul clasei noastre. Și Tina a venit lângă geam să discute cu Clara. Geamul era deschis, așa că am auzit absolut tot. Știi, a zis că vrea să...

– Ei, ia stai o clipă, crezi că mă interesează să împarți cu mine ceva de furat?

– Cum adică „ceva de furat”? Ce vrei să spui, tanti, ce, am furat eu ceva?!? Eram acolo cu Ștefania și, pentru că avem auzul foarte bun, am auzit ce spunea. Doar nu ai fi vrut să ne astupăm urechile?! Cine a pus-o să vorbească tare?

– Se poate să fie și cum spui tu, dar ea nu a știut că voi sunteți acolo, așa că nu aveți dreptul să-i aflați secretul. Cineva care trage cu urechea este la fel ca un hoț de buzunare, numai că el fură... secrete.

– continuare în pag. 40 –

Iată părerea mea

- ▶ La scurt timp după moartea lui Moise, când poporul Israel era sub conducerea lui Iosua, Dumnezeu a dat instrucțiuni speciale pentru cucerirea cetății Ierihon. Poporul trebuia să dea ocol cetății, în sunetul trâmbițelor, și zidurile aveau să cadă.
- ▶ Dar nimeni nu avea voie să ia nimic din cetate, ca pradă de război. „Cetatea să fie dată Domnului spre nimicire, ca și tot ce se va afla în ea... Feriți-vă numai de ceea ce este dat spre nimicire...” (Iosua 6:17-19).
- ▶ După această mare biruință asupra Ierihonului, israeliții au vrut să cucerească cetatea Ai. Au trimis o mică armată, care a fost însă respinsă și pusă pe fugă în mod rușinos. Au și murit destui soldați. Iosua L-a întrebat pe Domnul: „Ce am greșit?” Care fusese greșeala lui Israel?

– continuare din pag. 39 –

Uite, dacă se întâmplă să-i cadă cuiva portofelul din buzunar pe stradă și tu îl iei și folosești banii pentru tine, ți se pare că e mai cinstit decât dacă ai fi băgat mâna în buzunarul omului să-i iei portofelul de acolo?

– O, nu! Bineînțeles că nu! I-aș da portofelul imediat! Sau, dacă nu aș mai putea să i-l dau atunci, l-aș păstra, fără să mă ating de el, până când i l-aș putea da înapoi.

– Tot așa ar trebui să faci și cu secretele pe care le afli întâmplător, care le „scapă” oamenilor, iar tu „le aduni” imediat. De ce crezi că ești mai îndreptățită să te folosești de ele decât de banii dintr-un portofel pe care cineva „îl scapă” în același fel?

– Cred că ai dreptate. Ar trebui să nu spun nimănui nimic despre secretul Tinei și despre serbarea zilei ei de naștere. Nu trebuie să stric surpriza pe care vrea să ne-o facă!

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- ▶ *„Furtul este un păcat grav fiindcă lovește în datoria de a fi drepti și a iubi pe aproapele nostru. Deci datoria creștinului este să-și câștige cele de trebuință numai prin munca cinstită și nicidecum să-și însușească pe nedrept lucrurile străine.”* – P. Williams, predicator
- ▶ *„Se pune întrebarea: «Cum își va ține tânărul curată cărarea?» și este dat răspunsul: «Îndreptându-se după Cuvântul Tău». Tânărul care își alege drept ghid Biblia nu va da greș pe calea datoriei și siguranței. Acea carte binecuvântată îl va învăța să își păstreze integritatea caracterului, să fie sincer, să nu înșele. «Să nu furi» este o poruncă ce a fost scrisă cu degetul lui Dumnezeu pe tablele de piatră; și totuși cât de mulți sunt cei care consideră furtul o practică scuzaabilă!”* – Ellen White, scriitoare inspirată
- ▶ *„În această constrângere sunt cuprinse atât păcatele publice, cât și cele particulare. Porunca a opta condamnă răpirea de oameni și comerțul cu sclavi și interzice războaiele de cucerire. Ea condamnă furtul și tâlhăria. Ea cere o cinste deplină în cele mai mici amănunte ale problemelor vieții. Ea osândește îmbogățirea peste măsură și necinstită în afaceri și cere plata dreaptă a datoriei și a salariilor. Ea declară că orice încercare de a obține foloase personale de pe urma neștiinței, slăbiciunii sau nenorocirii altora este trecută ca înșelăciune în cărțile din cer.”* – Azsmr

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ La începutul Bibliei, se vorbește despre dreptul de întâi născut – ceva ce aparține celui mai mare dintre băieții din familie.
- ▶ Dreptul de întâi născut însemna:
  1. o binecuvântare specială; 2. răspunderea de a fi capul întregii familii, conducătorul și preotul ei; 3. o parte dublă de moștenire din averea părinților.
- ▶ Isaac și Rebeca au avut doi fii gemeni: Esau și Iacov. Esau era mai mare cu câteva minute decât fratele său, așa că lui i se cuvenea dreptul de întâi născut. Totuși, înainte de nașterea băieților, Dumnezeu îi spusese Rebecăi: „Unul... va fi mai tare decât celălalt. Și cel mai mare va sluji celui mai mic” (**Geneza 25:23**).
- ▶ De aici, mama a înțeles că Iacov trebuia să primească dreptul de întâi născut. Iacov era preferatul Rebecăi și, de când era mic, mama îi cultivase dorința de a căpăta el dreptul de întâi născut. Așa că, mai tot timpul, Iacov se gândea și își făcea tot felul de planuri cum să pună mâna pe acest drept, care, de fapt, nu i se cuvenea lui. Ultima parte a capitoului 25 din Geneza ne arată cum și-a adus el la îndeplinire aceste planuri.
- ▶ Este adevărat că Dumnezeu făgăduise că Iacov va primi dreptul de întâi născut, dar Rebeca și Iacov nu au avut încredere că Dumnezeu își va împlini această făgăduință și, pentru a „rezolva” ei lucrurile, au călcat mai multe porunci ale lui Dumnezeu. Practic, prin această înșelătorie, Iacov și-a însușit ceva ce nu era încă al lui.
- ▶ Sunt situații în viață când ai putea să găsești argumente că ceea ce vrei să faci este în armonie cu legea și cu voința lui Dumnezeu. Dar dacă modul în care vrei să obții binecuvântarea este în dezacord cu principiile divine, atunci binecuvântarea obținută astfel nu mai este o binecuvântare. Dacă îți este foame, de exemplu, și îți dorești o pâine, nu este un lucru rău. Dar dacă furi pâinea aceea, faptul că ți-a fost foame nu reprezintă o scuză.

Dumnezeu spune...

- ▶ **Exodul 20:15**
„Să nu furi.”
- ▶ **Exodul 21:16**
„Cine va fura un om și-l va vinde sau îl va ține în mâinile lui să fie pedepsit cu moartea.”
- ▶ **Exodul 22:1**
„Dacă un om fură un bou sau o oaie și-l taie sau îl vinde, să dea cinci boi pentru boul furat și patru oi pentru oaia furată.”
- ▶ **Leviticul 19:11**
„Să nu furați și să nu mințiți, nici să nu vă înșelați unii pe alții.”
- ▶ **Ieremia 7:8,9**
„Dar iată că voi vă hrăniți cu nădejdi înșelătoare, care nu slujesc la nimic. Cum? Furați, ucideți..., jurați strâmb..., mergeți după alți dumnezei pe care nu-i cunoașteți!...”
- ▶ **Romani 13:9**
„De fapt: «... să nu furi, să nu faci nicio mărturisire mincinoasă, să nu poftești» și orice altă poruncă mai poate fi se cuprind în porunca aceasta: «Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.»”
- ▶ **1 Corinteni 6:9,10**
„Nu știți că cei nedrepti nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nu vă înșelați în privința aceasta... nici hoții, nici lacomii, nici bețivii, nici defăimătorii, nici hrăpăreții nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.”
- ▶ **Luca 19:8,9**
„Dar Zacheu a stat înaintea Domnului și l-a zis: «Iată, Doamne, jumătate din averea mea o dau săracilor și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, îi dau înapoi împătrit.» Isus i-a zis: «Astăzi a intrat mântuirea în casa aceasta, căci și el este fiul lui Avraam.»”

Ce legătură are cu mine?

- ▶ Esau a fost atât de mândros că fratele lui îi luase prin vicleșug binecuvântarea, încât Iacov a trebuit să plece de acasă. S-a dus în Padan-Aram, la fratele mamei lui, și acolo a cunoscut-o pe Rahela, cu care a vrut să se căsătorească și pentru care a trebuit să muncească șapte ani pentru Laban. Desigur că, în ziua nunții, Iacov a fost foarte emoționat și i-a făgăduit miresei sale, care era acoperită cu un văl gros, că o va iubi toată viața, că o va respecta și va avea totdeauna grijă de ea. Dar, după ce s-a terminat ceremonia și mireasa și-a luat vălul de pe față, Iacov a descoperit că socrul său îl înșelase – mireasa nu era Rahela, ci sora ei mai mare! Iacov a fost furios, s-a simțit tras pe sfoară. Dar nu făcuse și el la fel cu fratele său?
- ▶ După o săptămână, Iacov s-a putut căsători și cu mult dorita Rahela, pentru care a mai muncit la socrul lui încă șapte ani!
- ▶ Lucrurile nu au mers prea bine, așa că Iacov s-a hotărât pe la o vreme să-și ia familia, de acum destul de numeroasă, și să plece de la Laban. Laban a aflat câteva zile mai târziu de plecarea lor, pentru că plecaseră în lipsa lui, și a pornit să-i urmărească. Când i-a ajuns, Laban a spus: „Mâna mea este destul de tare ca să vă fac rău; dar Dumnezeu tatălui vostru mi-a zis în noaptea trecută: «Ferește-te să vorbești de rău sau de bine lui Iacov»”. Nici Laban nu a fost prea mulțumit. Avea și el motivele lui (Geneza 31:30-34). Se pare că de ambele părți a existat necinste și înșelătorie. Până la urmă, „ce seamănă omul, aceea va și culege”.
- ▶ Istoria vieții lui Iacov ne arată clar că necinstea nu este o opțiune. Furtul, minciuna și înșelătoria pot părea opțiuni mai simple și par să asigure o cale mai scurtă către obiectul dorinței noastre, dar ele contravin principiilor lui Dumnezeu.

Cum se întâmplă?

- ▶ Răspunde la următoarele întrebări, după cum e cazul, cu: Niciodată, Uneori, Totdeauna.
  - Dacă iei un creion roșu de pe o bancă și ai nevoie de el să mai faci niște sublinieri, îl vei pune la tine în penar?

  - Dacă profesorul nu a observat niște greșeli pe care le-ai făcut la o lucrare și ți-a dat o notă mai mare decât ar fi trebuit, îi atragi atenția?

  - Dacă ți se cere să citești două sute de pagini dintr-o lucrare și tu nu citești decât o sută cincizeci, iar peste restul treci doar răsfoindu-le, vei spune că ai citit tot?

  - Dacă mergi la cumpărături, iar vânzătorul îți dă din greșeală restul mai mult cu cincizeci de lei, îi atragi atenția?

  - Dacă găsești în clasă un pix frumos, pe care, evident, nu este scris numele proprietarului, încerci să afli al cui este, ca să i-l dai înapoi?

  - Dacă într-o zi găsești un portofel plin cu bani în care nu este niciun act de identitate, îl duci la poliție?

  - Dacă ești lăudat pentru ceea ce doar tu știi că nu este meritul tău, recunoști lucrul acesta?

  - Dacă ai un examen important și știi că poți afla din manual răspunsul la o întrebare cu punctaj mare, vei copia când profesorul nu va fi atent?

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____
 _____
 _____
 _____

START

Încărcături secrete

Imediat după ora două, în după-amiaza zilei de 7 mai 1915, Lusitania, cea mai mare și mai frumoasă navă existentă în larg, a fost torpilată și s-a scufundat la sud de coasta Irlandei. Și-au pierdut viața aproape o mie două sute de oameni.

Tragedia a avut loc așa de repede, încât nu s-a putut face nimic. Submarinul inamic a lansat o torpilă care a lovit partea de la tribord a vasului, chiar în spatele punții. A urmat o a doua explozie, undeva, înăuntrul vasului. În numai optsprezece minute, vasul se afla sub apă.

Scufundarea Lusitaniei a rămas o taină mulți ani la rând. Care a fost cauza celei de-a doua explozii? Se afla la bord vreo încărcătură secretă?

Da, de fapt așa era. În declarația de încărcătură, dată cu ocazia cercetării judiciare, scria că vasul transporta untură de porc și diverse lucruri. Numai cu mulți ani mai târziu, când a fost descoperită o copie fidelă a declarației de expediție, lumea a aflat ce s-a aflat de fapt pe navă.

Încărcătura secretă consta din peste șaiszeci de tone de muniție. Nu torpila a fost cea care a scufundat vasul Lusitania. Ea nu a făcut altceva decât să aprindă explozivele care au dat naștere la a doua explozie.

Tu ai vreo încărcătură secretă la bordul navei tale? Faci fapte despre care știi că sunt rele? Ai ascuns de familia și prietenii tăi anumite fapte secrete? Într-o bună zi, întregul univers va afla istoria vieții tale. Atunci, toți vor putea să vadă «încărcătura» – fie bună, fie rea.

„Minciuna este unul dintre cele mai răspândite păcate ale zilelor noastre și, încetul cu încetul, ajunge să fie considerată chiar respectabilă. În diversele ei forme, de la minciuna grosolană, sfruntată, până

la rafinata minciună diplomatică și la așa-zisa minciună nevinovată, minciuna este practică pe scară tot mai largă și îmbrățișată de tot mai mulți. În formele ei cele mai «ușoare», este considerată a fi un mijloc de a depăși anumite neplăceri, fără să-ți mai crezi altele, și este trecută cu vederea, considerată «un mod acceptabil de a te exprima». Priceperea de a minți elegant și convingător este o înaltă țintă socială și politică și este considerată ca absolut necesară pentru cei care ocupă anumite poziții.

Este minciună orice fel de neadevăr exprimat prin cuvinte sau fapte, cu intenția de a înșela pe cineva”. (*The SDA Bible Commentary*, vol. I, p. 738)

DUMINICĂ

Iată părerea mea

- ▶ Citește **Geneza 3:4**.
- ▶ Care a fost prima minciună?
_____
- ▶ Cine a spus-o?
_____
- ▶ Cui?
_____
- ▶ În ce împrejurare?
_____
_____
- ▶ De ce cuvintele pe care i le-a spus Satana Evei au fost o minciună?
_____
_____
- ▶ Vezi în **Geneza 2:17** ce spusese Dumnezeu.

- ▶ *„Minciuna este sâmburele care dă roade în toate pământurile, de aceea poate se cultivă cu atâta plăcere pretutindeni. Roadele ei însă sunt amare și seci.”* – Vasile Conta, scriitor român
- ▶ *„Dacă spui adevărul, nu trebuie să îți minte nimic.”* – Mark Twain, autor american
- ▶ *„Dacă nu spui adevărul despre tine însuși nu poți spune adevărul despre alți oameni.”* – Virginia Woolf, autoare engleză

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- ▶ *„Vorbirea neadevărată în orice problemă, orice încercare sau intenție de a-l înșela pe aproapele meu sunt cuprinse în porunca a noua. Intenția de a înșela constituie o minciună. Printr-o privire a ochiului, o mișcare cu mâna, o expresie a feței pot spune tot atât de bine o minciună, ca și prin cuvinte. Orice adăugare intenționată în vorbire, orice aluzie sau orice insinuare făcută în mod calculat, cu gândul de a face o impresie greșită sau exagerată, chiar povestirea unor fapte în așa fel încât să ducă în rătăcire pe cineva constituie o minciună. Acest precept interzice orice încercare de a vătăma bunul nume al semenului meu prin relatări inexacte sau bănuieli rele, prin vorbiri de rău sau bârfeli. Chiar și ascunderea intenționată a adevărului, de pe urma căreia alții pot fi păgubiți, este o violare a poruncii a noua.”* – Azsmr
- ▶ *„Dacă am păgubit sau insultat pe fratele nostru, în vreun mod oarecare, trebuie să-l despăgubim. Dacă am adus mărturie mincinoasă fără să știm, dacă i-am răstălmăcit cuvintele, dacă i-am păgubit influența în vreun fel, trebuie să mergem la cel cu care am vorbit despre el și să ne retragem toate cuvintele injurioase.”* – Ellen White, autoare inspirată
- ▶ *„Adevărul este o flacără atât de luminoasă, încât mulți oameni nu-i pot suporta lumina. Unii închid ochii ca să nu-l vadă, iar alții fug ca să nu fie arși.”* – Goethe, poet german

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ În biserica ce a luat naștere după înălțarea lui Isus la cer, membrii dovedeau o mare iubire unii față de alții. Bogații își împărțeau cu generozitate banii cu cei lipsiți. Anania și Safira au dorit să facă și ei așa, numai că ei cam aveau de lucru cu egoismul și cu obiceiul de a nu spune adevărul. Citește această întâmplare în **Faptele 5:1-11** și numerează următoarele fraze, pentru a arăta ordinea în care au avut loc faptele.

- ___ Tinerii l-au îngropat pe Anania.
- ___ Petru l-a acuzat pe Anania că a păstrat pentru sine o parte din bani.
- ___ Anania și Safira au vândut o moșie pe care o aveau.
- ___ Safira a murit și a fost îngropată.
- ___ După vreo trei ceasuri, Safira a venit după bărbatul ei.
- ___ Anania a adus o parte din prețul moșiei și l-a dat apostolilor.
- ___ Petru a întrebat-o pe Safira de ce a vrut să-L înșele pe Dumnezeu.
- ___ Petru l-a acuzat pe Anania că l-a mințit pe Dumnezeu.
- ___ Petru a întrebat-o pe Safira cu cât au vândut moșia.
- ___ Anania a căzut la pământ și a murit.

- ▶ Să mori pe loc pentru o minciună – cam aspră pedeapsă, nu-i așa? Din fericire pentru noi, Dumnezeu nu ne pedepsește așa de fiecare dată când mințim. Dar ceea ce s-a întâmplat cu Anania și Safira ne arată cât de mult urăște Dumnezeu minciuna. (**Proverbele 12:22**)

- ▶ Fă o listă cu personaje biblice care au mințit și trece în revistă consecințele minciunilor lor.

Dumnezeu spune...

- ▶ **Exodul 20:16**
„Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău.”
- ▶ **Exodul 23:1,7**
„Să nu răspândești zvonuri neadevărate. Să nu te unești cu cel rău, ca să faci o mărturisire mincinoasă pentru el... Ferește-te de o învinuire nedreaptă.”
- ▶ **Leviticul 19:16**
„Să nu umbli cu bârfeli în poporul tău.”
- ▶ **Psalzii 101:5**
„Pe cel ce clevetește în ascuns pe aproapele său, îl voi nimici; pe cel cu priviri trufașe și cu inima îngâmfată, nu-l voi suferi.”
- ▶ **Proverbele 19:5**
„Martorul mincinos nu rămâne nepedepsit, și cel ce spune minciuni nu va scăpa.”
- ▶ **Proverbele 24:28**
„Nu vorbi în chip ușuratic împotriva aproapelui tău; ori ai vrea să înșeli cu buzele tale?”
- ▶ **Efeseni 6:14**
„Stați gata dar, având mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii.”
- ▶ **2 Corinteni 6:4-7**
„Ci, în toate privințele, arătăm că suntem niște vrednici slujitori ai lui Dumnezeu, prin multă răbdare, în necazuri, în nevoi, în strâmtorări... prin curăție, prin înțelepciune, prin îndelungă răbdare, prin bunătate, prin Duhul Sfânt, printr-o dragoste neprefăcută, prin cuvântul adevărului, prin puterea lui Dumnezeu.”
- ▶ **1 Ioan 5:3**
„Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele.”
- ▶ **Coloseni 3:9**
„Nu vă mințiți unii pe alții, întrucât v-ați dezbrăcat de omul cel vechi, cu faptele lui.”

Ce legătură are cu mine?

- ▶ Când i-a dat lui Moise instrucțiuni cu privire la jertfe, Dumnezeu S-a referit la câteva feluri de manifestare a necinstei și necredincioșiei. Să citim **Leviticul 6:2-7** și să discutăm apoi câteva exemple practice.
- * Zilele trecute ți-ai uitat jacheta în sala de sport și acum îl vezi pe un coleg îmbrăcat cu ea. O recunoști și după o pată de pe umăr. Când îi spui despre asta, îți răspunde imediat: „Poftim?! Cum o să fie jacheta ta? Dacă vrei să știi, mi-am cumpărat-o chiar din banii mei!” Și, ca să fie și mai convingător, se jură.
- * Ești la școală. Orele s-au terminat, dar tu ai mai rămas în clasă ca să copiezi de pe tablă niște exerciții pe care vi le-a dat profesorul de mate dintr-o culegere. Ești singur și, deodată, observi pe catedră culegerea. Pentru că și așa nu te vede nimeni, îți copiezi liniștit din carte rezolvarea. A doua zi, când profesorul verifică temele, te laudă că ai lucrat mult mai bine decât de obicei. Tu zâmbești frumos, privind în altă parte, și nu spui nimic.
- ▶ Acestea sunt exemple de necinste. În Vechiul Testament, pentru astfel de păcate se cereau jertfe speciale. Astăzi nu ni se mai cere să aducem jertfe, dar se cuvine să cerem iertare pentru necinste, atât de la Dumnezeu, cât și de la cei pe care i-am păgubit sau înșelat. Apoi, să dăm înapoi. Vers. 5 spune să adăugăm o cincime la valoarea lucrului respectiv. Dumnezeu ține foarte mult la cinste și credincioșie și dorește același lucru și de la noi.

- Dacă ai avea de vândut o bicicletă semicursieră, care are o defecțiune destul de mare, pe care cumpărătorul nu o va putea observa doar uitându-se la ea, îi vei spune despre acea defecțiune?
- Ți se întâmplă să exagerezi când povestești ceva?
- Obişnuiești să spui „minciuni nevinovate”?
- Când părinții te întreabă câte ceva, îți place să le spui numai jumătate de adevăr?

Cum se întâmplă?

- ▶ Vino împreună cu mine într-o scenă imaginară. Ești acuzat de o crimă pe care nu ai comis-o. Până acum, dovezile prezentate de acuzare au fost neînsemnate. Avocatul care te apără mai are un singur motiv de îngrijorare – tocmai a fost anunțat un martor-surpriză.
  - „Juri să spui adevărul, tot adevărul și nimic altceva decât adevărul?”
  - „Da”, exclamă martorul cu demnitate, după care se așază încrezător pe scaunul martorului. Dar acest om, care pretinde că este un martor ocular, prezintă înaintea judecătorului un adevărat șuvoi de minciuni sfruntate, reușind să convingă jurații de vinovăția ta, iar aceștia se văd obligați să te condamne.
- ▶ Cum ar fi viața dacă nu ar exista nicio lege împotriva mărturiei false? În decursul istoriei, culturile civilizate au considerat sperjurul o crimă gravă. Pedepsele variau de la amenzi sau pierderea drepturilor civile până la tăierea nasului și a urechilor sau chiar moartea.
- ▶ Marea „lege a dragostei” – Decalogul lui Dumnezeu – stă la originea tuturor legilor împotriva mărturiei false. „Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău” – care a fost scopul lui Dumnezeu în darea acestei porunci? A fost acela de a-i încuraja pe oameni să dea o mărturie adevărată unii despre alții – de a ne apăra reputația și viața. Fără această lege, dreptatea ar fi serios în pericol.
- ▶ Răspunde sincer la întrebările următoare cu N (niciodată), U (uneori) sau T (totdeauna), după caz:
  - Să zicem că ești de serviciu pe clasă toată săptămâna și trebuie să faci curățenie la sfârșitul orelor. Într-una dintre zile, în loc să-ți faci treaba, stai de vorbă cu un prieten un sfert de oră, exact în timpul când ar fi trebuit să faci curat. Vei trece în caietul clasei că ți-ai făcut serviciul?
  - Venind de la școală, ajungi mai târziu acasă, pentru că ai fost undeva unde părinții nu te lasă să mergi. Le vei spune că ai fost în altă parte?
  - Dacă spui acasă că nu te simți bine, iar tata, ca să te ajute, îți rezolvă problemele la matematică, vei spune la școală că ți le-ai făcut singur?
  - Dacă profesorul insistă ca fiecare să lucreze singur, iar cel mai bun prieten al tău îți cere să-l lași să copieze de la tine, îl lași?

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

▶ _____
 _____
 _____
 _____

START

Pofta după bogății

Ai vrea să ai o retribuție de 140.000 de dolari pe săptămână? Adică 14 dolari pe minut. W. R. Hearst senior avea acești bani. Era cel mai bogat proprietar de ziar din lume. Tatăl său fusese proprietarul unei mine și, la moartea sa, la 29 aprilie 1863, fiul a moștenit peste șaisprezece milioane de dolari. Șaizeci de ani a muncit din greu ca să înmulțească acești bani.

Hearst era un mare cheltuitor. A cumpărat un teren de 12 000 ha în California și a clădit acolo patru castele somptuoase. Terenul se întindea pe o distanță de nouăzeci de kilometri pe coasta Pacificului. Acolo, și-a adus cirezi de zebre, bivoli, girafe și canguri. A colecționat mii de păsări exotice. În grădina sa zoologică erau până și tigri și elefanți.

Hearst a colecționat nenumărate opere de artă din toată lumea. A cumpărat castele întregi, care au fost demonstate și, apoi, fiecare piatră a fost etichetată, împachetată și transportată cu vaporul în America, unde construcția a fost refăcută pe proprietatea lui. A colecționat atâtea lucruri, de la ceasuri cu cuc până la mumii egiptene, încât a avut nevoie de magazii enorme pentru a le putea păstra, precum și de douăzeci de angajați, pentru a le purta de grijă.

Când dorea ceva, domnul Hearst obținea imediat ce dorea. Odată, a plătit 22.000 de dolari ca să mute un pom, pe care nu voia să-l taie, dar care îi micșora câmpul vizual către ocean. Dar au fost și lucruri pe care domnul Hearst nu le putea cumpăra, cu toți banii lui, și anume fericirea, sănătatea și viața însăși. Se temea atât de mult de moarte, încât nu-i permitea nimănui

să vorbească în prezența sa despre moarte. Dacă ar fi putut cumpăra viață, plătind-o cu câte un milion de dolari pe an, ar mai trăi și astăzi. Dar a murit în 1951 și s-a întors în țărână, la fel ca oricare alt om.

Banii nu sunt totul. Viața înseamnă mai mult decât conturi în bancă, iahturi, mașini, avioane sau case frumoase.

Îndreaptă-ți atenția spre Isus și slujește-I. Numai o relație bună cu Dumnezeu poate să-ți aducă mulțumire și să te facă să simți că merită să trăiești. Numai El îți poate da acele lucruri care nu se pot cumpăra cu bani. Numai El îți poate da o viață care nu se va sfârși niciodată. (D. Watts, *Aceasta este ziua*, p. 123)

Dumnezeu dorește să fim mulțumiți cu ce avem și să fim astfel feriți de lăcomie și de poftă.

Iată părerea mea

- ▶ Imaginează-ți ce gânduri i-au venit în minte Evei în momentul în care l-a întâlnit pe Satana. „Mi-ar plăcea să știu ce deosebire este între bine și rău. Mi-ar plăcea să fiu mai deșteaptă. Și, de ce nu, să fiu ca Dumnezeu!” Chiar înainte de a atinge fructul, în mintea Evei a apărut pofta. Când a întins mâna ca să atingă fructul, în mintea ei, deja păcătuse.
- ▶ Porunca a zecea din Decalog spune „Să nu poftești casa aproapelui tău; să nu poftești nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru care este al aproapelui tău” (Exodul 20:17).
- ▶ Sunt acestea singurele „lucruri” pe care nu trebuie să le poftim?
- ▶ Fiecare om se confruntă cu pofta. Poftim lucrurile pe care le vedem la alții și pe care nu le avem sau nu ni le permitem. Ne închipuim că, dacă am avea și noi lucruri ca acelea (computer, mașină, posibilitatea de a călători etc.) am fi mai fericiți. Adevărul este însă că, dacă am putea fi spectatori vieții unora dintre cei pe care îi invidiem, ne-am da seama că aceștia nu sunt mai fericiți. Nu lucrurile aduc fericirea în viața omului.
- ▶ „Cu toate patimile care îmboldesc sufletul și îl fac să iasă din natura lui firească, îmbolnăvindu-l, este greu de luptat, dar cu dorința este cel mai greu dintre toate.” – Filon, filosof evreu
- ▶ „Invidia vine din ignoranța oamenilor sau din lipsa lor de încredere în propriile daruri.” – Jean Vanier, filosof canadian

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- ▶ „Porunca a zecea lovește la rădăcina tuturor păcatelor, oprind dorințele egoiste, de unde izvorăsc faptele păcătoase. Și cel care, în ascultarea de Legea lui Dumnezeu, se reține chiar și de la o dorință păcătoasă care vizează ceea ce aparține altuia nu se va face vinovat de vreo faptă rea față de semenii săi.” – Ellen G. White, autoare inspirată
- ▶ „Dorința a ceea ce nu poți să ai, nu poți să fii sau să devii – aceasta este ceea ce condamnă porunca a zecea. O dorință manifestată în exces atât de mult, încât consumă, alterează, energia lui «a face».” – M. White, scriitor creștin
- ▶ „Nu-l invidiați pe cel bogat pentru averea sa, pe cel puternic pentru demnitatea sa și pe cel înțelept pentru știința sa, căci toate acestea sunt mijloace ale virtuții doar pentru cei care le întrebuințează bine, fiindcă fericirea nu stă în ele însele.” – Vasile cel Mare
- ▶ „Porunca a zecea se ridică deasupra tuturor celorlalte. Primele nouă au de-a face cu acțiuni și cuvinte, deci cu manifestările gândurilor care clocotesc înăuntru. Oamenii nu fură, nu comit adulter și nuucid fără ca, mai întâi, în mintea lor să nu fi apărut gândul, care a încolțit, a crescut și apoi a adus ca roadă actul propriu-zis. Porunca a zecea face trecerea din această lume fizică în domeniul imaginației, în dimensiunea tainică a sufletului.” – Clifford Goldstein, autor creștin

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Aproape de sfârșitul misiunii Sale pe pământ, Isus a fost invitat la masă de un om numit Simon, pe care îl vindecase de lepră. Maria, care Îl iubea în mod deosebit pe Isus, pentru că El îi iertase o mulțime de păcate și o ajutase să se simtă un om ca toți ceilalți, stătea cât mai aproape de Isus, încercând să nu piardă niciunul dintre cuvintele Lui. Cu ocazia aceasta, Maria a spart vasul de alabastru și a turnat mirul de mare preț pe capul și picioarele lui Isus. Darul valora cât câștigul pe un an de muncă – era un mare sacrificiu din partea Mariei, dar ea prețuia atât de mult ce făcuse Isus pentru ea, încât nimic nu i se părea prea scump pentru a-și arăta recunoștința. Isus a apreciat darul ei și a înțeles că venea dintr-o inimă plină de recunoștință. Dar parfumul n-a putut fi ținut ascuns, iar atunci când s-a răspândit în toată încăperea, s-a găsit imediat cineva care să o privească disprețuitor – Iuda (**Marcu 14:4,5**).
- ▶ Iuda era casierul ucenicilor, dar banii grupei cam „alunecau” în buzunarul lui. Deși a spus că ar fi fost mai bine ca banii să fi fost dați săracilor, de fapt, lui nu-i era milă de săraci, iar Isus îi cunoștea sentimentele. „Iuda se lăsase stăpânit de avariție, până când aceasta ajunsese să domine orice trăsătură bună a caracterului său. El era invidios pentru darul adus lui Isus. Inima lui ardea de invidie că Mântuitorul primise un dar potrivit pentru monarhii pământului. El L-a trădat pe Domnul său pentru o sumă mult mai mică decât vasul de nard.” (*Hristos, Lumina lumii*, p. 522, ed. 1991)
- ▶ Nu trebuie însă să ne limităm la a-l privi reprobat pe Iuda Iscarioteanul. În feluri diverse, și noi putem să repetăm păcatul lui. Și noi putem să cădem în patima banilor, fiind gata să călcăm principiile cerului pentru a-i obține. Este atât de simplu să spui ceea ce este corect și, în schimb, pe la spate, să acționăm contrar celor spuse. Avem nevoie de o minte care să fie obișnuită să gândească bine, corect, și să facem totul pentru a avea o conștiință curată.

Dumnezeu spune...

- ▶ **Deuteronomul 5:21**
„Să nu poftești nevasta aproapelui tău; să nu poftești casa aproapelui tău, nici ogorul lui, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, niciun alt lucru care este al aproapelui tău.”
- ▶ **Romani 7:7**
„Deci ce vom zice? Legea este ceva păcătos? Nicidecum! Dimpotrivă, păcatul nu l-am cunoscut decât prin Lege. De pildă, n-aș fi cunoscut pofta dacă Legea nu mi-ar fi spus: «Să nu poftești!»”
- ▶ **Romani 13:9**
„De fapt: «... să nu furi, să nu faci nicio mărturisire mincinoasă, să nu poftești», și orice altă poruncă mai poate fi, se cuprind în porunca aceasta: «Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.»”
- ▶ **Luca 12:15**
„Apoi le-a zis: «Vedeți și păziți-vă de orice fel de lăcomie de bani; căci viața cuiva nu stă în belșugul avuției lui.»”
- ▶ **Faptele 20:33**
„N-am râvnit nici la argintul, nici la aurul, nici la hainele cuiva.”
- ▶ **Evrei 13:5**
„Să nu fiți iubitori de bani. Mulțumiți-vă cu ce aveți, căci El Însuși a zis: «Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi.»”
- ▶ **Proverbele 4:23**
„Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții.”
- ▶ **Psalzii 139:23,24**
„Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima! Încearcă-mă și cunoaște-mi gândurile! Vezi dacă sunt pe o cale rea și du-mă pe calea veșniciei!”
- ▶ **Proverbele 19:1**
„Mai mult prețuiește săracul care umblă în neprihănirea lui decât un bogat cu buze stricate și nebun.”

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

▶ _____
 _____
 _____
 _____

START

O faptă plină de iubire

Mami, am auzit că familia Albu are o grămadă de cățeluși, pe care vrea să-i dea! Nu vrei să-i vedem și noi?

– Silviu, deja avem un câine, un canar și un iepure. Gata!

– Ce mai contează un cățeluș? Te rog!!! Noi avem o cățelușă...

– Cât de mare este mama puilor? Ce rasă? Întrebă mama.

– Nu știu, probabil că e destul de mare. N-am văzut-o.

– Oricum, nu ne mai trebuie încă un câine în casă.

– Perfect! Eu vreau de fapt un câine mare, care să stea în curte.

– Cum în curte, când noi nici nu avem gard! a spus mama, dar în cele din urmă a cedat și a pornit cu Silviu spre familia Albu.

Cățelușii se legănau pe picioarele lor scurte, încercând să meargă. Erau atât de nostimi! Dar era unul mai draguț decât toți ceilalți. Părea să aibă și „personalitate”. Era alb cu pete mari, negre, avea niște urechi mari, care îi atârnavau, și niște ochi atât de poznași! Era clar. Acesta era câinele după care veniseră, numai că era o „ea”.

Silviu a ținut cățelușa în brațe tot drumul spre casă, căutând un nume potrivit. În cele din urmă, au hotărât să o cheme Codiță.

Codiță a stat o vreme într-o cutie, în garaj, dar curând cutia a rămas prea mică. Silviu i-a făcut o cușcă afară, dar s-au ivit alte neazuri: mai întâi strada, apoi grădina; pe terenul din spatele casei erau niște vaci, vecinii aveau un câine mare... „Ce să fac?” se frământa Silviu. „Cum s-o fac să nu se ducă unde nu are voie și să o feresc să nu fie atacată?” Cea mai bună soluție

era un țarc. De ce a făcut Silviu țarcul? Ca să o pedepsească? O, nu! O iubea atât de mult, încât dorea să o știe la adăpost de orice primejdie, voia să o apere de câinii vecinilor și de hingheri.

Știai că și noi suntem înconjurați de un gard de apărare? Este legea celor Zece Porunci. Dumnezeu nu ni le-a dat ca să ne facă nefericiți sau ca să ne pedepsească. El ne-a înconjurat cu niște reguli care să ne apere de lucrurile care ne-ar putea face rău și să ne ferească de neazurile pe care le-am putea avea cu cei din jurul nostru sau pe care ni le-ar putea aduce Satana, prin ispitele sale.

Dacă Îl iubești pe Dumnezeu pentru tot ce a făcut pentru tine, atunci vei găsi o modalitate de a păzi poruncile Sale, iar El te va ajuta.

Iată părerea mea

- ▶ Un învățător al legii a venit la Isus cu o întrebare-capcană: „Învățătorule, care este cea mai mare poruncă din Lege?”
- ▶ Se aștepta ca Isus să aleagă una dintre cele Zece Porunci. Dar răspunsul Său a fost altul: „«Să iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău, din toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău». Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă.” Iubirea de Dumnezeu este cuprinsă în primele patru porunci. Ți le amintești? De ce spunem că se referă la iubirea față de Dumnezeu?

- ▶ Dar Isus a continuat spunând niște cuvinte în care a cuprins celelalte șase porunci din Lege. Tu le știi? Trece pe liniuțele de mai jos cuvintele care se repetă exact la fel în: **Leviticul 19:18; Matei 22:39; Romani 13:9 și Galateni 5:14.**

- ▶ „Nu există limitări în legea lui Dumnezeu.” – Robert Louis Stevenson, autor scoțian
- ▶ „Purtați-vă sarcinile unii altora și veți împlini astfel Legea lui Hristos!” – Pavel, apostol

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- ▶ *„Ascultarea este, de fapt, exercițiul suprem de iubire. Și e o ascultare activă: implică urmarea celui iubit, împlinirea voinței sale, contopirea în lumina sa, sacrificiul. Adică, umilința – de care ne temem atât de mult că ne-ar lipsi de condiția noastră de ființă inteligentă. Înaintarea pe orice cale spirituală presupune exercitarea umilinței.”* – Joseph Tetlow, autor creștin
- ▶ *„Ascultarea este legată și de iubire. Mai precis, poate fi considerată forma absolută a iubirii. Doar din dragoste de Dumnezeu credinciosul are puterea de-a alege voia lui Dumnezeu, și nu pe a sa. Același lucru este valabil și în relațiile cu aproapele.”* – G. Mantzaridis
- ▶ *„Sunt unii care mărturisesc că slujesc lui Dumnezeu, în timp ce se bazează numai pe eforturile lor de ascultare a legii lui Dumnezeu de a-și forma un caracter drept și a-și obține astfel mântuirea. Inimile lor nu sunt mișcate de vreun simțământ profund de iubire față de Domnul Hristos, ci ei caută să-și îndeplinească îndatoririle vieții de creștin ca fiind cerute de Dumnezeu pentru obținerea vieții veșnice. O astfel de religie nu valorează nimic. Când Domnul Hristos locuiește în inimă, întreaga ființă va fi atunci plină de iubirea Sa, de bucuria comuniunii cu El, astfel încât se va alipi cu totul de El; privindu-L, eul va fi uitat. Atunci, iubirea față de Domnul Hristos va fi izvorul acțiunilor noastre.”* – Ellen White, scriitoare inspirată

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Israelitilor le plăcea ideea de a deveni o împărăție de preoți, un popor sfânt, așa că au fost de acord să facă tot ce le spusese Dumnezeu. Au promis să asculte de glasul Său și să țină legământul Său. Dar au făcut ce au promis? Nu!
- ▶ La câteva zile după ce s-au oprit la Sinai, Domnul le-a dat cele Zece Porunci, pe care de acum le știi și tu foarte bine. Moise a mai rămas pe munte cu Dumnezeu și a mai primit și alte instrucțiuni. Dar, deodată, Dumnezeu a schimbat subiectul. Să vedem ce i-a spus: „... Scoală-te și pogoară-te; căci poporul tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului, s-a stricat... s-au abătut de la calea pe care le-o poruncisem Eu; și-au făcut un vițel turnat, s-au închinat până la pământ înaintea lui, i-au adus jertfe și au zis: «Israel! iată dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului!»” (**Exodul 32:7,8**).
- ▶ „Dumnezeu le-a îngăduit israelitilor să încerce să țină legea, ca să-și poată da seama de neputința lor de a face ceea ce, cu totul greșit, crezuseră că sunt în stare să facă. În felul acesta, ei aveau să fie ajutați să treacă de la încrederea în ei înșiși la încrederea în Dumnezeu, ajutați să nu se mai bizuie pe ei înșiși, ci să creadă în ajutorul divin. Astfel, Legea avea să devină un mijloc prin care să fie conduși la Hristos, ca singurul care îi putea salva din păcat (**Galateni 3:23-26**)”. (*The SDA Bible Commentary*, vol.1, p.594)
- ▶ Imaginează-ți că fiecare om din lume ar respecta poruncile lui Dumnezeu! Crezi că lumea ar fi mai bună sau mai rea? De ce? Argumentează-ți răspunsul în fața prietenilor de la grupa Școlii de Sabat.

▶ Iacov 2:8

„Dacă împliniți Legea împărătească, potrivit Scripturii: «Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși», bine faceți.”

Dumnezeu spune...

▶ Leviticul 19:18

„Să nu te răzbuni și să nu ții necaz pe copiii poporului tău. Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Eu sunt Domnul.”

▶ Efeseni 4:31,32

„Orice amărăciune, orice iuțime, orice mânie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru. Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos.”

▶ Matei 5:43-48

„Ați auzit că s-a zis: «Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău.» Dar Eu vă spun: lubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc, ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni, și dă ploaie peste cei dreپți și peste cei nedreپți. Dacă iubiți numai pe cei ce vă iubesc, ce răsplată mai așteptați? Nu fac așa și vameșii? Și dacă îmbrățișați cu dragoste numai pe frații voștri, ce lucru neobișnuit faceți? (...) Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.”

▶ Matei 22:36-40

„«Învățătorule, care este cea mai mare poruncă din Lege?» Isus i-a răspuns: «Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău.» Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: «Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.» În aceste două porunci se cuprinde toată Legea și Prorociei.”

▶ Galateni 5:14

„Căci toată Legea se cuprinde într-o singură poruncă: «Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.»”

Ce legătură are cu mine?

- ▶ Israelii aveau intențiile cele mai bune. Au promis să asculte, dar, când au promis, s-au bazat pe puterea lor, fără să ceară ajutor de la Dumnezeu. Bunele lor intenții nu au ținut decât câteva zile, apoi s-au întors iar la închinarea la idoli.
  - ▶ Prima înțelegere, sau primul legământ, între Dumnezeu și Israel nu a „mers”. Israelii nu l-au respectat. Dar Dumnezeu avea alt plan – noua înțelegere, sau noul legământ, despre care vorbesc atât **Vechiul**, cât și **Noul Testament**. Citește **Ieremia 31:31-34** și caută corespondența acestor versete cu cele din **Evrei 8**.
- Primul legământ a căzut pentru că poporul a încercat să-l țină în puterea sa.
- ▶ Prin al doilea legământ, Dumnezeu a promis să-i ajute pe oameni să ajungă sfinți, „punându-le” Legea în inimă, ajutându-i să păstreze tot timpul în minte Legea Sa, ca pe un ghid. Sfințenia, sau neprihănirea, avea să le fie acordată prin credința în Isus Hristos ca Mântuitor personal. Nici noi nu vom reuși, dacă vom încerca să ținem Legea prin puterea noastră, așa cum au încercat israelii.
  - ▶ Singura noastră șansă de a ajunge la sfințire începe prin credința în Isus și prin a ne pune încrederea în ajutorul Lui, ca să putem să ascultăm în fiecare zi.
  - ▶ Dă câteva exemple de eroi ai Bibliei care au încercat să rezolve lucrurile prin propria putere!

Cum se întâmplă?

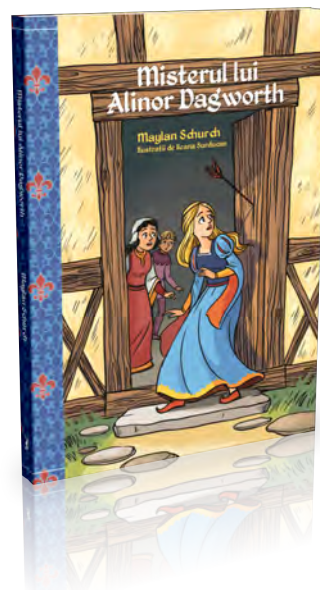
- ▶ Kathryn era soția lui L. E. Lawes, gardianul-șef al închisorii Sing-Sing. Șaptesprezece ani ea a intrat și a ieșit din locul acesta înspăimântător, arătându-le prietenie acelor nefericiți, pe care societatea îi alungase din mijlocul ei. Îi asculta pe tații îngrijorați, le scria tinerilor fără speranță, care aveau de ispășit condamnări lungi, le vizita familiile, ducând hrană, îmbrăcăminte și chiar bani. Și, când se apropia eliberarea, după mulți ani de închisoare, Kathryn îi ajuta pe deținuți să se readapteze la viața de libertate.
- Când a murit, în urma unui tragic accident, ves-tea a ajuns în închisoare, trecând de la om la om și din celulă în celulă. Întristarea și durerea s-au făcut simțite până dincolo de zidurile grele. Înainte de ziua înmormântării, un delegat al deținuților s-a dus la gardianul-șef și i-a cerut, în numele celor aflați în închisoare, privilegiul de a-i aduce un ultim omagiu aceleia pe care o respectaseră și o iubiseră toți. Gardianul-șef a aprobat. În noaptea dinaintea înmormântării, poarta închisorii s-a deschis și o foarte lungă coloană de hoți, escroci, criminali și nelegiuți de tot felul a mers în tăcere desăvârșită, aproape o jumătate de kilometru, până la casa gardianului-șef. Nu au fost păziți, nu a existat nicio armă. Dar niciun om nu a ieșit din rânduri. Au trecut, în aceeași ordine desăvârșită, prin fața sicriului, oprindu-se fiecare câte o clipă, cu inima zdrobită și cu ochii plini de lacrimi. Apoi, au refăcut coloana și s-au întors la singurătatea care îi aștepta în celulele închisorii.” (E. B. Hare, *Make God First*, p. 362)
- ▶ Acești călcători ai legii și-au arătat respectul față de femeia care le arătase o iubire atât de dezinteresată, respectând legea.
  - ▶ Noi toți suntem niște nelegiuți, oameni care au încălcat legea, pentru că „toți au păcătuit...” Dar Isus și-a arătat iubirea Sa cea mare și cu totul dezinteresată. Oare iubirea noastră față de El nu ar trebui să se arate prin ascultare de Legea Lui?
  - ▶ De fapt, Legea celor Zece Porunci este, în realitate, dragostea codificată, dragoste pentru Dumnezeu și pentru semenii. Societatea noastră s-ar schimba radical dacă toți am trăi după principiile celor Zece Porunci, dacă dragostea lui Dumnezeu s-ar revărsa din inima noastră într-o ascultare de bunăvoie de Legea Sa.

MISTERUL LUI ALINOR DAGWORTH

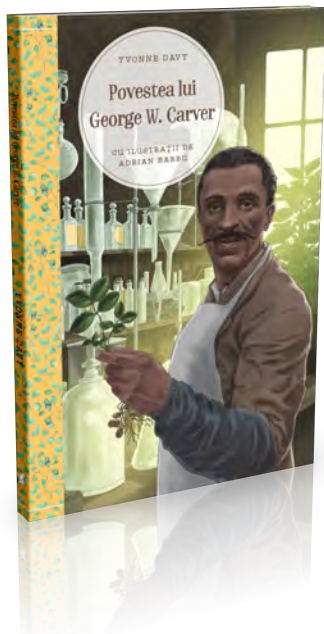
Eroii din romanul *Spada lui Denis Anwyck* se întorc, adică Denis, Alinor și Max. Echipa este completată acum de tânăra companioană a prințesei Alinor, micuța Jane, care este foarte ageră și pricepută într-ale medicinei. Când regele din ținutul vecin, din Wyndhamshire, se pregătește de război împotriva țării lor, cei patru copii se trezesc implicați într-o misiune diplomatică secretă, cu scopul de a preveni izbucnirea conflictului militar. În același timp, Alinor are o misiune personală: vrea să dezlege misterul care învăluie moartea tatălui ei.

Cititorii se pot aștepta, desigur, ca ursuzul și urâciosul baron Mordred să-și facă apariția, țesându-și intrigile meschine. Oare cum vor reuși Alinor și curajoșii ei prieteni să-i facă față?

Misterul lui Alinor Dagworth este o carte despre prietenie, loialitate, importanța apărării adevărului și responsabilitate. Cartea este îmbogățită de ilustrațiile realizate de Ileana Surducan.

POVEȘTEA LUI GEORGE W. CARVER

Povestea lui George W. Carver. Un talent în slujba lui Dumnezeu le face cunoștință tinerilor cititori cu un personaj foarte interesant și înzestrat cu talente deosebite – George Washington Carver. Născut ca sclav în secolul al XIX-lea, acesta a dovedit încă din primii ani ai vieții nu doar o curiozitate nefirească pentru lumea naturii și pentru studiu, ci și o înclinație apreciată de cei din jur pentru îngrijirea plantelor.

Yvonne Davy povestește viața lui Carver încă de la primele luni de viață și ne arată cum băiatul firav a depășit o mulțime de obstacole, multe cauzate de prejudecățile dominante în epocă și de statutul inferior atribuit populației de culoare din Statele Unite ale Americii. În ciuda faptului că era bâlăbăit, că era „negru”, că nu avea bani și nici educație, George W. Carver a devenit un foarte apreciat om de știință, bucurându-se de susținerea unor persoane cu mare trecere în societate.

Volumul *Povestea lui George W. Carver* îi va inspira pe cititori să nu se dea bătută, să își facă planuri îndrăznețe și să facă din Dumnezeu un sprijin în îndeplinirea lor.

Cartea, inclusă în colecția „Biblioteca Junior”, este îmbogățită de ilustrațiile realizate de Adrian Barbu.

evs
editura viață și sănătate